Rábské noviny

54. vydání občasníku 20.12.2022

Slovo Míry K.

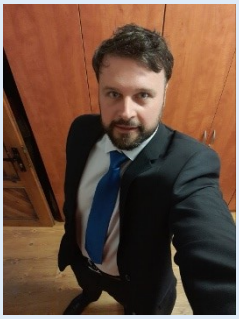

Vážení občané, kalendářní rok je daleko za svou polovinou, on je tedy vlastně na samotném konci. Úvodník píšu potřetí a doufám naposled. Třikrát jsem se jal udělat sazbu novin. Vyšetřit někdy dvacet hodin času je takřka nemožné. Sedět nerušen a soustředěn na mnoho úkonů, které je při sazbě nutné dodržet? Prostě opět nemožné. Měl jsem ale obrovské štěstí, že na závěr roku mám konečně ten covid, necovid. Horečky a teploty. Jsem doma a nikdo a nic mě neruší. Tak vám servíruji k tomu konci nějaké počteníčko. A teď tedy přejdu k tomu úvodníku.

No, řeknu pravdu. Nestačíme se divit všemu, co nás od posledního vydání novin dělí. Když jsme si po covidu říkali, že bude lépe, tak jsme určitě netušili, jak se mýlíme. Zdražování je skloňováno v mnoha pádech. Energie a její dodávky jsou asi zásadní ranou do rozpočtu většiny rodin. Zatím nás může uklidňovat to, že nemusíme řešit existenční záležitosti jako v oblastech zasažených válečným konfliktem. Ať je to na Ukrajině, nebo jinde ve světě. O naší celospolečenské pohodě se můžeme přesvědčit, když například jdeme kolem kavárenského okénka, kde lidé stojí frontu na kávičku s cenovkou blížící se k hodnotě Karla IV. (100 Kč). Fronta lidí u okénka se bude asi zmenšovat. Co nás do budoucna čeká nemůžeme opravdu tušit. Kdybychom viděli do hlav světových lídrů, kteří utvářejí dějiny, mohli bychom do budoucnosti trochu nahlédnout.

Je zajímavé, že když se podíváte na jejich věkové složení (Putin 70 let, Biden 80 let), tak s veškerou úctou ke stáří musím konstatovat, že světové dějiny utvářejí lidé, kteří by měli spíše sedět na zápraží svého paláce a houpat na koleni své vnouče nebo spíše pravnouče. V mnoha případech ani žádného potomka nemají. To není zajisté nic špatného. Není povinnost mít potomky, a ten čáp si také kolikrát dělá co chce. Když v roce 2015 Angela Merkelová utvářela světové dějiny výrokem: „to zvládneme“, určitě přitom myslela na budoucnost Evropy víc než kdokoliv jiný. Nic jiného ji asi nezbylo, svoje děti nemá, tak to možná dělala kvůli těm našim (migrační vlna většinou mladých mužů z muslimských zemí). Tenhle odstavec raději zapomeňme, protože bychom mohli nabýt dojmu, že je vše marné.

Naproti tomu letos nabídla komunální sféra velkou možnost, jak ovlivnit složení radnic. Pokud tedy bylo z čeho vybírat. U nás nebylo, ale možnosti má každý stejné. Následující 4 roky nebude o co stát. Šálek finanční hořkosti si vypijeme až do dna.

Zanedlouho nás čeká volba kde máme naopak výběr. Změna bude určitě prospěšná. Co však přinese? Nikdo neví. Já si přeji, ať ten prezident, který tam usedne je respektován a s respektem tuto zemi zastupuje. Ať není lid rozdělován na dva tábory. Jinak se zase bude do Prahy jezdit jen a jen skandovat. On se určitě najde nějaký svolavatel, kterému ten chudý nespokojený lid bude posílat peníze, aby snížil jeho dluhy. Dle konceptu Haliny Pawlowské má rada na závěr zní: „nejezdi skandovat jak mula, emoce vyplavuj raději doma“.

Hezké svátky a hlavně pozitivní mysl přeje MK.

Vánoční přání pro všechny čtenáře: svět bez agresorů a válek, naději a víru v lepší život, lásku, zdraví a hezké vztahy v rodinách přeje redakce novin

Další objekt na prodej a konec ZKD v Rabí

Jak je v nadpise psáno, tak je ve skutečnosti dáno. Ano, je to tak. Západočeské konzumní družstvo, které je majitelem objektu, se rozhodlo k prodeji celé nemovitosti a tím dokonalo ukončení provozu prodejny smíšeného zboží. Pro mnohé obyvatele je a v tomto případě byla prodejna místem, kde potkají své známé nebo sousedy. Není snad dítěte, které nebylo posláno pro čerstvé sobotní rohlíky a kostku másla. Pravdou je, že v posledních letech byly rohlíky poněkud gumové a máslo chybělo. Berme to jen s nadsázkou a porozuměním. Ani obec nemohla nijak ovlivnit rozhodnutí provozovatele.

Musíme si však přiznat že od doby, kdy se mléko prodávalo v igelitových pytlících, se mnoho změnilo. Zákazník objevil krásy obchodních řetězců ve větších městech. Začal si všímat rozdílných cen. Nákup již nebyl společenskou událostí, při které potká ve frontě souseda, aby s ním pohovořil. V uspěchané době se nákup potravin proměnil v nutnost, kterou bychom raději nahradili něčím pro nás smysluplnějším, třeba posezením v kavárně.

Čas plyne velmi rychle. Postupná změna trhu, zvyků, konkurenčního prostředí, to vše má za následek ukončení působení ZKD v Rabí. Objektivní důvody vyřčené z řad vedení společnosti mohou znít následovně: „Dlouhodobě se nám v Rabí nedaří naplňovat naše cíle. Pokud by byla nemovitost pouze obchodem, jak je tomu v jiných místech, a neměla tak rozsáhlé přidružené prostory, asi bychom provoz byli schopni zachovat. Objekt má mnoho možností jak ho komerčně využít, ale za předpokladu vynaložení mnoha nákladů. My se chceme soustředit výhradně na obchod a to především v místech, kde to umíme.“

Objekt je v současné době k prodeji za 9,9 mil. Kč. Obec však neplánuje jeho odkoupení. Dle vyjádření radnice v loňském roce totiž investovala 5,6 mil. Kč do pořízení jiného objektu na náměstí. Jednalo se o bývalý bazar, který má pro obec velmi zajímavý nezastavěný pozemek.

Ukončení působení tradičního obchodního řetězce v malé obci není jen případem Rabí, ale stává se postupně častějším jevem i v jiných obcích. Neviditelná ruka trhu pracuje především ve prospěch většiny obyvatel. Ti nakupují ve velkých obchodních řetězcích, kterým vesnický obchod obtížně konkuruje. Dotace na podporu prodeje mají své specifické podmínky. V případě Rabí je nelze využít. Naopak v obchůdku u paní Polankové v místní části Čepice byla dotace již několikrát využita. I přes takovou podporu nelze říct, že by to mělo zachraňovat obchůdky, před jejich zavíráním. Je to především motivace, která pomůže alespoň částečně uhradit náklady například na vzrůstající ceny energií. Zachování prodejen je z velké části o srdíčku toho, kdo tam přímo prodává a obchod vede. Dnes to srdíčko mají z velké části vietnamští prodejci, kteří nahradili ústup českých konzumů. Nicméně je třeba se zamyslet: „Budou takové srdíčko mít jejich vzdělaní potomci?“. Odpovězte si sami, ale věřte, v té době se zase bude něco měnit. Možná že už obchůdky budou jen vzpomínkou na staré časy a do našich domovů budou jezdit kurýři s plnými taškami dobrot. *-rd-*

Jsem z „Rábí“....a máte tam ještě ten dům?

Pokud jste někomu chtěli vysvětlovat jako rábští obyvatelé, odkud pocházíte, rozhovor se vedl určitě v podobném duchu, jak je uvedeno v nadpise. Tento rozestavěný dům byl totiž od 90. let součástí kulturního dědictví uvnitř Rabí. V myšlenkách návštěvníků, ale i místních lidí vytvářel otázku, proč je tady.

Pohled do minulosti a současnosti

V osmdesátých letech se zrodila myšlenka nahradit původní objekt, kde byl obchod a byty. Cca v roce 1987 byl zbourán a započala výstavba nového obchodního domu. Stavbu měla postavit obec Rabí za 80% rozpočtovaných nákladů. Ušetřit se nechalo pomocí výstavby v tzv. akci „Z“. Občané se podíleli na výstavbě ve svém volném čase a byl jim přiznán na přilepšenou malý plat, který mnohdy ani nezaplatil večerní útratu v místním motorestu. Obec měla po dokončení prodat novostavbu Západočeskému konzumnímu družstvu za 100% rozpočtových nákladů. Zisk obce měl být 20%.

Všechno se zkomplikovalo po revoluci, která přišla dva roky po zahájení výstavby. Změna cen materiálu a práce vedla k ukončení projektu nedohodou mezi obcí a ZKD. Na náměstí byla čerstvě rozestavěná stavba. Na počátku 90. let podnikatelé v blyštivých sakách ujistili představitele obce, že rozestavěný objekt koupí a dostaví jako hotel Adoks. K tomu měl sloužit úvěr krytý nemovitostí. Přesvědčili obec, že musí být nejdříve noví majitelé zapsání v katastru a pak teprve dostanou úvěr na vyplacení kupní ceny a dostavbu. Peníze však nikdo nevyplatil, a majetek byl ve vlastnictví nového majitele. Obec se později soudila o vlastnictví. Zde měl podstatnou zásluhu na navrácení nemovitosti tehdejší starosta pan Tauchen, který celou kauzu dotáhl do zdárného konce.

Obec neměla prostředky, ani představu kdo by objekt využíval, tak byl nabídnut k prodeji. Pan Kalný z Čímic (koncesionář Peugeot) nemovitost zakoupil. Chtěl zde podnikatelsky využít strategickou polohu obce, avšak z různých důvodů se to nepovedlo. Investoval nemalé prostředky do jejího zastřešení.

V posledních letech jevily o nemovitost zájem různé subjekty. Obec Rabí, vietnamští obchodníci, společnost provozující léčebná zařízení. Prodej se nakonec neuskutečnil z různých důvodů. Posledním zájemcem byl investor z Plzně. Pan Petr Minář objekt v roce 2021 zakoupil prostřednictvím své firmy ConTree concept a.s. (contree.cz). V objektu bude vybudováno 10 bytových jednotek a v přízemí budou komerční prostory k pronajmutí. Byty budou prodány a dům vč. komerčních prostor bude ve společenství vlastníků. *-rd-*

Slavnostní otevření nové hasičárny

zleva: Zdeněk Pavlíček, Václav Hejpetr st., Aleš Bucifal, Jaroslav Šimáček

V sobotu 20. srpna se otevřela brána před novou hasičárnou v Rabí. Ten den měli občané možnost nahlédnout do nového objektu. Akci u samotné zbrojnice předcházela mše v místním kostele, kterou vedl kněz Václav Salák.

Pozvaní hosté promluvili k veřejnosti. Před slavnostním přestřižením stuhy požehnal budově otec Václav. Přestřižení pásky přenechal starosta nejstaršímu členovi SDH a dříve i výjezdové jednotky panu Václavu Hejpetrovi staršímu. Nejenže v letošním roce oslavil kulaté životní jubileum 80 let, ale také jako jediný účastník této slavnosti pracoval na stavbě té původní hasičárny.

Po otevření následoval cvičný výjezd jednotky, který odstartovala siréna. Nikdo z přítomných netušil, co se děje. Jako že ostrý výjezd jednotky, a ve chvíli, kdy jsou slavnosti? Samozřejmě že ne, jen takové „nakopnutí“ celé slávy. Po otevření nás přivítal raut, který připravily holky z ROSy. Hodovalo se a diskutovalo nad šálkem brazilské kávičky. K chuti přišlo pečené prasátko od kluků z Bojanovic. K tanci a poslechu zahrála Oplova dechovka a ve večerních hodinách se svým hudebním doprovodem celou akci doprovodil Láďa Šmrha z Vlkonic. Nezbývá než poděkovat všem zúčastněným a také všem, kteří se na celé akci podíleli. Děkujeme vám!!!

-rd-

Vzpomínka na novou - starou hasičárnu

Tohle povídání by se klidně mohlo jmenovat: „Můj boj se sklerózou“. Naštěstí vše, co jsem zapomněla, lze dohledat v kronikách.

Objekt původní hasičárny

Celé povídání je o naší staré hasičské zbrojnici, pardon, na začátku sedmdesátých let zcela nové. Občané ji stavěli několik let v akci Z.

Všichni, kdo měli čas a chuť pomáhat. Akce Z-zvelebení, byla vlastně jediná možnost, jak zajistit na venkově tzv. občanskou vybavenost. V Rabí měla velkou tradici, i kulturní dům byl zrozen v akci Z. Bylo vcelku dost nespravedlivé, že ve větších městech se sehnaly peníze, firma vše postavila a všichni se při otevření plácali po ramenech, jací jsou šikovní pašáci! U nás to bylo jinak. Co jsme si nepostavili vlastníma rukama, prostě nebylo. Tehdy plány a dozor na stavbě měl na starost pan Stanislav Adamus. Na jedné straně vstupu na konečně rovné hřiště bude hasičská zbrojnice s klubovnou a nahoře byt pro správce. Na druhé straně budou šatny pro sportovce a ubytovna Sokola, aby byly i peníze na údržbu.

Několik let chodili o sobotách a v ostatním volném čase brigádničit: pan Hrab zvaný Láda, kterému přátelé myslivci říkali laskavě dědek. První z místních myslivců byl totiž dědeček. Celou kapitolu by zasloužil pan Vojtěch Velíšek zvaný přáteli Vojtík, můj otec Mirek Kubernát, a vlastně všichni, kdo tady tehdy žili, ani si už na všechny nevzpomenu. Vzpomínku zaslouží pan Jaroslav Musil. Vedl obec, ale práci jenom nerozděloval, ale sám velmi pilně pracoval. Když byla stavba dokončena, teprve došlo na nás, na mládež. Bylo totiž třeba všechno oprášit, umýt, otřít – prostě úklid.

Myslím, že konec stavby a slavnostní otevření se odehrál v roce 1971 nebo 72.Celá obec byla zapojena. Slavnost nebyla jen pro požární sbor v Rabí, ale pro všechny hasiče na okrese a pro ty, co si zásluhy přisvojili. A k tomu ta nová a nevídaná technika!

Při podobných akcích spolupracovali všichni, asi i proto, že ve všech organizacích, které zde pracovaly, byli stejní lidé. Svaz žen, Dohlížecí výbor Jednoty, Červený kříž, Zahrádkáři, Včelaři, Myslivecké sdružení, Sokol, SSM a samozřejmě Požární sbor. Chystala se velká sláva. Slavnostní projevy, předvedení techniky, velké setkání hasičů ze široka i z daleka, občerstvení a nakonec taneční zábava. Myslivci věnovali zvěřinu, ostatní se složili na další suroviny a vyráběl se super guláš ! Já a Miladka Havlíková jsme dostaly důvěru a 3 přepravky cibule. Nebudeme se chválit , ale ani ochutnat nám nedali!

Nakonec pár slov k naší nové hasičské zbrojnici. Všechno jde kupředu, technika, stavební předpisy, bezpečnostní podmínky a spousta dalších věcí. Hasičská technika potřebuje své zázemí jiné než dříve.

Jsem moc ráda, že jste hasičárnu postavili znovu, kdo něco rekonstruoval ví ,že rekonstrukce není nejlepší volbou. Díky včasnému a rozumnému rozhodnutí byla cena velmi pěkná. Klubovna a zázemí pro hasiče-super! Troufám si říci, že by se to velmi líbilo všem, kdo se zasloužili o tu minulou zbrojnici. Mirka Jordánová

Pošta Partner Rabí

Poštovní úřad hledá také tržní podíl a řeší konkurenceschopnost. Jde to sice pomaleji, než soukromému sektoru, ale budoucnost pošty není nijak zásadně ohrožena. Státem vlastněný podnik musí zajišťovat korespondenční a jiné služby pro státní aparát. Na provoz dostával příspěvek, ale ten nikdy nedosahoval potřebné výše. Kvůli tomu docházelo k redukci nákladů. Jedním ze způsobů pošty, jak se dostat z černých čísel, byla snaha většinu poboček předat pod přímou správu obcí, nebo podnikatelských subjektů.

Město Rabí provozuje poštu Partner od roku 2017. Tehdy byl ze strany státního podniku veden nátlak na jednotlivé obce, které byly na seznamu. Rabí nebylo na Klatovsku výjimkou. S odstupem času to můžeme hodnotit opravdu jako období velkého nátlaku ze strany nejen pošty, ale i státu. Probíhala mnohá jednání mezi všemi zúčastněnými stranami. Obce, se kterými Pošta zahájila námluvy, byly ujišťovány, že pokud pobočku nepřevezmou, bude uzavřena.

Častým argumentem k uzavření bylo chybějící personální obsazení. Jistě mnozí pamatují doby, kdy poštovní úřednice byly nuceny prodávat bankovní a jiné produkty. Musely plnit stanovené kvóty. V opačném případě nátlak a represe uvnitř poboček vedla k odchodům pracovnic z přepážek do soukromého sektoru. Na Rabí tomu nebylo jinak. Otevřený dopis a petice k vedení pošty tehdy nezabránila odchodu dlouholeté pracovnice rábské pošty. Personální obsazení vyřešila Hanka Jeníková, která i přes čerstvý důchodový věk na přepážku nastoupila, aby tím zajistila plynulý chod.

Obec Rabí převzala úřad vč. naší současné poštovní úřednice Hany Jeníkové. Příspěvek od matky pošt nepokrývá zdaleka náklady obce na provoz pobočky a bilance je cca – 130 tisíc. korun v neprospěch obecní kasy. S přenesením nákladů na obec se víceméně počítalo. Z tohoto důvodu to pošta činila. Hrozba uzavření pobočky ze strany tehdejšího provozovatele byla také ve hře. Někdy i špatné rozhodnutí je lepší než žádné. Bylo jasné že obec je v patové situaci a přijmout odpovědnost za zachování provozu pošty bylo přehozeno na zastupitelstvo. V dalších letech pošta zmírnila svou snahu převádět pobočky a situace se uklidnila. Dnes je provoz zajištěn ve zrekonstruovaných prostorách.
V budoucnu se plánuje rozšíření služeb a otevírací doba na plný počet pracovních hodin.

-mk-

BĚŽNÁ OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí	13:00 - 16:00
Úterý	8:00 - 11:00
Středa	13:00 - 16:00
Čtvrtek	8:00 - 11:00
Pátek	13:00 - 16:00

PROVOZOVNA:
Rabí č.p. 15
342 01 Sušice

604 350 946

Pomocníček pro obec

Obec se třemi katastry a její infrastrukturou má mnoho dodavatelů různých služeb. V mnoha odvětvích se obec snaží být soběstačná. Jedním z nich je i „zemařina“. Minibagr najde uplatnění při mnoha činnostech v obci. Všichni „bagráci“ mají hodně práce a sehnat volný bagřík je často nad lidské možnosti, zvláště když chcete ze dne na den například opravit vodovodní havárii. Obec vydá každoročně na nejnutnější zemní práce 50 až 100 tis. Ty běžné se snadno odloží.

Obecní minibagr při opravě vodovodní přípojky v Rabí r. 2022

Jedním z dalších důvodů, proč obec bagr pořídila, je také výhled do budoucnosti, která nás čeká. Evropské dotace pro další roky jsou svými podmínkami vhodné pro větší města a velké projekty. Zlaté časy skončily a samosprávy budou dělat jen to na co budou mít. Co půjde, to si obce budou dělat svépomocí, protože v budoucnu se i jejich příjmy patrně sníží. Rabí má vlastní techniku, která umožňuje běžné činnosti vykonávat vlastními silami. K velkému traktoru s kontejnerem přibyl i minibagr Wacker-Neuson ET 35 o váze 3,7 t na úpravy lesních cest, opravy vodovodu, potěžební úpravy lesních a manipulačních ploch a mnohé další činnosti. Náklady na pořízení byly 1,2 mil. Kč bez DPH. Maximálně do 10 let bude bagr svou prací splacen. *-rd-*

Zásilkovna umístila Z-box do Rabí

Na počátku letošního roku byla s firmou provozující Zásilkovnu dohodnuta spolupráce. Jejich zařízení na vydávání zásilek bylo umístěno na Rabí vedle schodiště na terasu u ZKD. Umístění červené skříňky může někoho popudit, jiného nadchnout. Hlavním přínosem tohoto způsobu doručování je možnost vyzvednutí zásilky v jakémkoliv čase. Nemusíte se předem stresovat, jestli vás najde doručovatel v době, kdy jste například v práci, nebo někde na cestách. Informace o objednaném a předem zaplaceném zboží vám přijde v SMS zprávě a vy máte několik dní k vyzvednutí.

Vývoj v oblasti doručování zásilek jde velmi rychle dopředu. Firmy se mezi sebou předhánějí v inovacích a těží z toho zákazník. Není daleko doba, kdy vám zásilku doručí létající zařízení nebo poštovní robot a Z-box bude minulostí. *-rd-*

Z náměstíčka do rábského dvora....snad už po lepším povrchu

Když jdete z náměstí směrem k JZD a odbočíte do Dvora, určitě si říkáte co je to pod vašima nohama za tankodrom. V roce 2018 byl v úseku dlouhém 250 metrů vyměněn vodovod. Dále byl zhotoven projekt a vyřešeno stavební povolení na opravu místní komunikace dotčené opravou vodovodu.

V ochranném pásmu hradu je stavební povolení na jakoukoliv opravu komunikace podmínkou. Projekt řeší také chybějící kanalizaci ve dvoře pro odvodnění srážkové vody. Po vyřešení majetkoprávních vztahů a splnění všech podmínek byla obci přidělena v letošním roce dotace z Ministerstva místního rozvoje ve výši 2 mil. Kč.

Zatím ale nebyl úplně důvod k bouchnutí šampaňského. Celkové náklady jsou totiž cca 4,9 mil. Že není důvod bouchnout šampaňské, souvisí především s tím, že příští rok bude nutné dofinancovat mimo tento projekt i další tři projekty, které se obci seběhly do jednoho roku. Takže příští rok bude patřit mezi ty napjaté a náročnější. *-rd-*

foto: od náměstí do Dvora

od náměstí do Dvora

Když se stanete opatrovníkem..... „bez své vůle“....Míra K. (starosta)

Otázku opatrovnictví jsem řešil pouze jednou jako starosta a zároveň osoba zúčastněná. Před několika lety nás ustanovil soud opatrovníkem za zemřelého opatrovníka. Do té doby jsem řešil opatrovnictví jen v teoretické rovině při různých setkáních se starosty. Tenkrát byl nový opatrovník z řad rodinných příslušníků ustanoven poměrně rychle a úřední úkony a záležitosti s opatrovnictvím spojené byly takřka nevýznamné.

Pár let uběhlo a rozhodnutím soudu jsme se stali (v listopadu 2021) opatrovníkem mladého Edy (21 let) z Bojanovic na dobu minimálně 5 let. Jsme předposlední institucí, které mohlo být opatrovnictví přiděleno. Pokud se opatrovnictví vzdají nejbližší z rodiny (většinou k tomu mají pádné důvody) je přiděleno obci, která má ze zákona povinnost tuto službu pro stát vykonávat. Pokud bychom se opatrovnictví chtěli vzdát v odvolacím řízení a soud by vyhověl, poslední instancí je jen státní opatrovatel, který to zase na někoho v okolí přehodí. Na skutečnosti, že osoba opatrovaná by v obci pobíhala tím nic nezměníme, protože má v našem místě vytvořené vazby. Všechny stížnosti by stejně občané uplatňovali u mě: „Starosto, dělej s tím něco!!!

Proč vlastně o tom celém píši? Především za to mohou různé polopravdy, které kolují mezi lidmi. Zde mám příležitost uvést vše na pravou míru.

Obec o opatrovnictví nežádala a Edu si nevzala pod svá křídla dobrovolně. Opatrovnictví bylo přiděleno soudem z důvodu jeho vazeb k místu. Opatrovatelem, který ručí svým majetkem je starosta jako fyzická osoba. Za opatrovnictví obec do svého rozpočtu dostane ročně částku cca 30.000 Kč za živého opatrovance. Jsem ustanoven opatrovníkem ve věcech právních úkonů a finančních záležitostí, ale v „reálu“ řeším běžné záležitosti života od jídla, bytové záležitosti, až po každodenní život. Opatrovanec není zbaven svéprávnosti, nemůže být umístěn proti své vůli do žádného zařízení, kde by léčil svoje neduhy, protože jeho diagnóza není úplně omezující. Ačkoliv se o našeho opatrovance staráme, on má svá práva jako každý občan a my máme bohužel jeho veškeré povinnosti.

Od doby, kdy nám byl Eda svěřen, se chod mé práce a též práce kolegyň značně změnil. Řešíme jeho dluhy, ztracené peněženky, mobily, dáváme kapesné, řešíme závislosti na opiátech, návštěvy psychiatra, léčbu jeho neduhů, konflikty a volný čas. V mnoha ohledech je to velmi náročné a má to dosah nejen do mé práce, ale i do osobního života a do mého volného času. Opatrovnictví často nekončí při uzamčení radnice. Nestěžuji si ani nepláču nad údělem, který mně a mým kolegům a kolegyním byl svěřen. Ale asi bych štěstím plakal, kdyby to bylo celé jinak.

Když potkáte Edu, budete si klást jistě různé otázky. Mějte prosím na paměti že je nemocný, ale ne tak, aby byl umístěn do ústavu. V mnoha ohledech se s ním život nemazal. On je společností takřka vyloučen a MěÚ se stal dalším průvodcem v jeho životě. Abychom i my

Eda s opatrovníkem Mírou K.

měli ulehčený život, tak na opatrovnictví a našeho opatrovance nahlížejte pokud možno následujícím způsobem. Když budete mít nějakou poruchu osobnosti, mentální postižení a zůstanete na tomhle světě sami, tak vás stát nenechá vašemu osudu a svěří vás do péče někomu a v tomto případě mně. Zde s úsměvem musím dodat, že být přidělen mně, to nechce nikdo z vás dobrovolně, natož pak soudem :-). Buďte rádi, že jste zdraví.

V mnoha věcech jsme se s opatrovníkem posunuli, ale čeká nás dlouhá cesta plná nervů. Za 5 let bude další soud, který bude o Edovi rozhodovat, ale stav je neměnný a v tomto ohledu jsem skeptický. Edu si tu starostové budou přehazovat jako hodně horký brambor.

Závěrem vás poprosím. Pokud vás Eda osloví se slzou v oku, abyste mu půjčili nějaký finanční obnos, v žádném případě mu nic nedávejte. Eda vás zahrne srdceryvným příběhem. Peníze však těžko vrátí. Eda má své finanční prostředky z invalidního důchodu. Učíme ho finanční gramotnosti, která je podlamována půjčkami, které končí...ani se neptejte kde. Eda má jídlo a vše, co potřebuje.

-mk-

Útržky z mateřské školy

Školní rok 2021/2022 je pomalu u konce, a tak si můžeme říct, co se za tento rok událo. Než však dojdu k akcím, které nás letošní rok provázely, zastavila bych se ráda u financování mateřské školy.

Začátkem roku vstoupila mateřská škola do projektu Šablony III., který umožnil zakoupení interaktivní tabule pro digitální vzdělávání v MŠ, dále umožňuje projektové dny v MŠ a projektové dny mimo MŠ. Tento projekt je financován z evropských fondů a je poskytnut na dva roky. Předškolní vzdělávání pro všechny děti, které dovrší do začátku školního roku pěti let, je povinné od školního roku 2017/2018. Mateřská škola je tudíž vzdělávací institut, který je financován ze státního rozpočtu. Ze státního rozpočtu jsou hrazené mzdové náklady pedagogů, asistenti pedagoga, uklízečky a kuchařky. Zbývající provozní náklady (nejdůležitější: energie, voda, teplo aj.) jsou hrazené z rozpočtu obce, který je obci poskytován ze státního rozpočtu podle počtu dětí umístěných v MŠ. A nyní už avízované útržky z mateřské školy.

- Po covidové době opět začala navštěvovat MŠ paní Růžičková a poskytovala dětem logopedickou pomoc. Rodiče tak nemuseli dojíždět do vzdálených měst a hledat si logopeda pro své děti. Paní Růžičkové tímto moc děkujeme a těšíme se na další spolupráci.
- Předškoláci měli letos opět možnost docházet na plavecký výcvik do Sušice, kterého využilo 8 dětí a věříme, že jim pomohl v posunu jejich plaveckého umu.
- Vyrazili jsme spolu s dětmi do Sušice, kde jsme vyšli na Andělíček a užili si dopolední chvilku i na dětském hřišti u základní školy T.G.M..
- Po celý rok byla MŠ zapojena do projektu Cvičíme se Sokolem, které má za cíl děti rozhýbat. Děti plnily úkoly s veškerou pílí, za kterou byly odměněny.
- Na náměstí v obřadní síni jsme se několikrát potkali s divadelním představením a navštívili jsme i pohádkového dědečka Tomáše v knihovně, za což mu moc děkujeme a těšíme se na další čtení s ním.
- AKCE s rodiči: pouštěli jsme draky, strašili na hradě, vynesli jsme Moranu, navštívili jsme rodiče dětí v Budětičích a jejich malé farmy a rozloučili se s předškoláky. To vše se uskutečnilo venku. Ve vnitřních prostorech MŠ jsme připravili „Rozmazlování maminek a nejen jich“, které se velice vydařilo.
- Měli jsme možnost navštívit farmu v Soběšicích, kde si děti vyzkoušely dojení krávy a zhlédly veškerou techniku, kterou farma využívá.
- Školní výlet jsme strávili v Hrádku u Sušice. Část jsme jeli autobusem a část vlakem. Navštívili jsme sýpku, kde se děti převlékaly do dobových šatů a kluci si zahráli na bojovníky, prošli jsme rozkvetlou zahradou, obědvali jsme na zámku, odpočívali v zámecké zahradě a vyzkoušeli hrádecká dětská hřiště.
- Za celý uplynulý rok jsme společně oslavili spoustu narozenin a svátků. Sice nás někteří kamarádi a kamarádky opustí, ale zase přijdou noví.
- K zápisu do MŠ pro následující školní rok přišly 4 děti a na všechny se od 1.9.2022 velice těšíme.
- Děkujeme za pomoc všem, kteří se podíleli na chodu mateřské školy (i těm, na které jsem mohla zapomenout a nezmínila je).

Pohodové svátky a šťastný nový rok přeje Eva Mešinová a kolektiv MŠ Rabí :)

-em-

Příprava na léto!!!

Levandulomat - ruku tam dej

Pokud vaše kroky budou v době turistické sezóny směřovat z náměstíčka k hradnímu krámku, určitě vás zaujme netradiční zařízení, které je umístěno na zeď bývalé školy. Možná vás jen zaujmou lidi, kteří do této věci strkají ruce a občas odskočí o krok zpět překvapeni tím co jim do dlaně nateče. Ano, to je způsobeno dávkovačem kosmetických levandulových výrobků pana Radvana z Těchonic. Zakoupit si je můžete v nedalekém krámku paní Liškové.

–rd-

foto z akcí MŠ Rabí

Pálení čarodějnic

Společné aktivity s rodiči

Výšlap na Andělíček v Sušici

Naši velcí školáci

Čepice v roce dvacet dva a dva tisíce

Od posledního vydání Rábských novin uběhl už rok a já se zamýšlím nad tím, co všechno se u nás za tu dobu událo. Nebudem si nic nalhávat, moc toho nebylo. Hlavně díky koronaviru, který zaútočil ať už přímo, či nepřímo. Přímo tím, že velkou část z nás zahnal do postele, do izolace nebo do karantény. A nepřímo tím, že značnou část tohoto období byla nějaká omezení, zákazy a jiné restrikce. A aby toho nebylo málo, ještě se k tomu přidal strach, možná trochu pohodlnost a také i zvyk být více doma než někde v šumu. Zkrátka, když se pak něco dělo, zdaleka se nás již nesešlo tolik jako dříve. Přesto to ale ještě nebylo tak hrozné, aby nemělo smysl to pořádat. A které že to byly akce? V tom předprázdninovém období to byl masopust, několikery brigády v kempu, májka a pouť. Zkusím o každé z nich napsat pár řádek.

Masopust

Jelikož do poslední chvíle nikdo nevěděl, jestli tato akce vůbec bude moci proběhnout, přípravy nebyly takřka žádné. Vlastně ani s vymýšlením masky si letos z tohoto důvodu nikdo hlavu moc nelámal, přestože u nás většina účastníků

průvodu lpí na neopakovatelnosti masek. A když už pak bylo jasné, že akce bude, prostě jsme jen na poslední chvíli zašátrali v bohaté zásobě minulých převlečení a něco na sebe navlékli. A vůbec to nevadilo. Asi jediný, kdo si tu práci dal a vymyslel opět originální převlek, byl Jirka Valdman. Jeho princezna Koloběžka zase všem vytřela zrak, vyrazila dech a já nevím, co ještě. Prostě paráda.

Ještě bych zmínila jednu masku. Byla to Rusalka v podání Edána. Na převleku nebylo zas až tak nic moc zvláštního, klasika – krásné květované šaty, dlouhé vlasy a věneček – spíš šlo o ten doplněk, co měl s sebou. Malinkatou dětskou plastovou růžovou virguli. Nevím, jestli Rusalky obvykle něco takového u sebe nosí, ale tady prostě byla. A záhy se ukázalo, že to byl zlatý hřeb celého dne. Edán s ní totiž každému, kdo se kolem něj mihl, „kontroloval“ funkčnost tělesných orgánů. No, spíš orgánu. Jednoho. Důležitého. A jen napovím, že srdce ani mozek to nebyl. U někoho (myslím, že to byl Vojta) odhalil takovou sílu, že mu to prý málem vyrvalo ruce z ramen. Někomu zase zjistil funkčnost dobrou, ale prý chybí chuť. Byla to neskutečná legrace. Škoda, že tato věcička se ke konci dne někde ztratila, ještě s ní mohl být srandy kopec. Ale já doufám, že se zase někdy objeví nějaká jiná hovadina (berme to třeba jako výzvu pro nás všechny), která opět promění klasickou akci v legendární. Tady se to jednoznačně podařilo.

V průvodu se letos sešlo 42 masek, je to o trochu méně než předešlé roky, stále ale krásné číslo, které nám může kdekdo závidět. Obešli jsme zase za úžasného hudebního doprovodu Míly a jeho kamarádů skoro celou ves. S velkým pochopením nezastavili tam, kde panovaly obavy. Ale všude, kde nám otevřeli, jsme byli srdečně přijati a královsky pohoštěni, za což jsme opravdu velmi vděční a patří všem velký dík.

Večer jsme letos zakončili u Vaška a Jituš Marků, kde jsme této akci udělali krásnou tečku. I rýhy. :-(Ale bylo to tam i poučné. Konečně už víme, jak se otvírají okurky. :-) Většina zúčastněných se shodla, že takový pěkný masopust ještě nebyl.

Brigády v kempu

Jako každé jaro i letos jsme podnikli několik brigád v našem kempu. Většinou šlo o odzimování tábořiště, trochu terénních úprav a úklid všeho, co bylo potřeba. Při té poslední brigádě pak došlo k předání tábořiště novým správcům, Janině, Květuš a Kubovi. Doufáme, že se jim bude dařit alespoň tak jako těm předešlým – Ládíkovi a Erice, kterým za jejich práci děkujeme.

Krbiště v čepickém kempu (foto nadace VIA)

Májka

Velmi oblíbená akce. Tady asi nebyl vůbec žádný rozdíl v počtu zúčastněných v porovnání s předešlými roky. A to je dobře. Opět se chlapi pochlapili, vybrali a připravili krásný strom a pak ho už nazdobený společně pouze vlastními silami vyšvihli vzhůru k nebesům. A že měl zase nějakých dlouhých 21 metrů, je vůbec nezaskočilo, pohráli si s tím jako s nějakou hračkou. Jsme rády, že je máme :-)

Pak došlo k posezení pod tou naší krasavicí, k opečení buřtíků, popíjení a dlouhému povídání. V tom už jsme chlapy samotné nenechaly a přidaly se k nim. A šlo nám to skvěle. Ovšem takovou výdrž zase nemáme, takže to pozdně noční až ranní uhlídání naší májky obstarali zase jen ti naši zdatní pánové.

Pouť

Poslední naší akcí byla pouť. To, jak se nám asi poslední tři roky nepodařilo sladit pouťovou mši svatou a kolotoče, se „pro velký úspěch“ bohužel opakovalo i letos. Takže jsme měli v sobotu před svátkem sv. Antonína mši a na další víkend přijely kolotoče.

Mši v naší kapličce na návsi sloužil P. Ing. Mgr. Václav Salák, současný farář budětické farnosti. Kolotoče pak byly v kempu. Obojí za krásného letního počasí.

O prázdninách proběhly jen dvě akce, Harmoniky a Dětský den. O té první napsal Jarda Šuba pár řádek v jiném článku, já krátce zmíním tu druhou.

Dětský den

Poslední prázdninová sobota nás každý rok dovede do kempu, kde se již léta koná dětský den. Tam v několika soutěžích děti porovnají svoje síly a poblbnou si s kamarády. Jsou rozděleny do více věkových kategorií, aby to byl spravedlivější boj. Letos byla nejpočetnější kategorií ta předškolácká, což asi nikdy nebylo. Dorazilo totiž dost mrňousků, pro které to byla premiéra, a my jsme za to rádi. Je hezké, že dnes už závodí generace dětí, jejichž rodiče závodili ještě nedávno. Celkem se sešlo 24 závodníků a všichni do toho dali opravdu všechno.

Odměnou jim za to byly fidorkové medaile, bonbony, buřtíky a taky pěna. Každý rok píšeme, že bylo moře pěny. Letos to tak úplně pravda nebyla, hasičská pěna již sehnat nešla, tak se improvizovalo v podobě hasičského mýdla a nebylo to úplně ono. Místo moře tak bylo spíš takové menší jezero, ale jelikož většina dítek byli stejně capartíčci, tak to vlastně ani moc nevadilo, maminky aspoň byly klidnější.

Pěna nesmí chybět na žádném dětském dnu

Po takovéhle pěkné akci je snad návrat do školy či školky pro děťátka snadnější. A to díky hasičům, kteří to pro ně neustále rádi dělají. A to je dobře.

-hs-

Dokempná

Akce, kterou už za ta léta není třeba představovat. Zakončení sezóny v kempu. Letos s novými správci, kteří si také vedli dobře, za což jim patří náš dík. Takže ani letos není důvod akci neuspořádat.

Naplánovali jsme ji na sobotu **24. září**, objednali osvědčené prasátko od Ládi Veinfurtera a k tanci a poslechu pozvali Kůrovce. To by k úspěchu akce mělo bohatě stačit. A taky stačilo. Trend slabší účasti se ale opět opakoval i tady, moc čepických se nedostavilo. Naštěstí se za námi přišla podívat početná skupina francouzských hošanů a chlapáků, kteří tu byli na návštěvě u jednoho našeho chalupáře, trvale žijícího právě ve Francii. Nechci mluvit za všechny, ale myslím si, že nikdo z nás francouzky neumíme ani slovo, přesto jsme si náramně rozuměli. Zejména k ránu. To bychom si na státnice z francouzštiny troufli asi všichni. Otázkou je, kdo by nám je dal, když by to slyšel...

Areál kempu v Čepicích, v pozadí je altán s krbištěm

-hs-

Dřevěné sochy

Nedá mi to a zmíním se i o této zajímavosti. Nejedná se sice o žádnou společnou hromadnou akci, je to spíš akce jednoho člověka. Ale jelikož dělá trochu reklamu i celé vsi, tak si myslím, že stojí za zmínku. Loni byly u Vojtova kiosku při vjezdu do Čepic pokáceny dva vzrostlé nebezpečné topoly, Obří kmeny tam dlouho jen tak ležely, až se Vojta poradil s řezbářem Sergiyem, co by s tím dokázal udělat Ten byl nadšený, s takhle velkým materiálem prý ještě nikdy nepracoval a i pro něj to byla výzva. Takže během loňského léta a zčásti i podzimu tam postupně z jednoho toho kmenu pod jeho rukama vznikal obří vorvaň. Letos k němu přibylo ještě mládě, které bylo vyřezáno z jednoho menšího kusu kmenu. Teď tam spolu vedle sebe leží na zemi neustále obklopeni spoustou vodáků, rybářů, cyklistů či jiných cestovatelů, kteří se tam zrovna zastaví. A jen málokdo nebere do ruky foťák či mobil a neodolá vyfotit se u této rarity. Kdekdo rád používá hlášku z jednoho známého filmu „ležel tam jak vyvrženej vorvaň“. U nás ji můžeme směle používat bez toho „jak“ a to je paráda.

Jeden kmen tam byl ještě volný, tak z jedné části v létě vznikl ještě jeden výtvor v podobě mořské panny, která stojí přímo u řeky. Pokud se tohle všechno zdá někomu ještě málo, nezoufejte. Rodí se ještě krokodýl. Tak uvidíme, jak bude vypadat, až se vylíhne úplně. Každopádně to stojí za podívanou. Tak takhle žijeme v Čepicích. Myslím, že většina z nás je tady ráda. Já tedy určitě. Hezkých posledních pár teplých dní přeji všem, vážení přátelé. Ať načerpáte dostatek síly do těch nadcházejících chladných dní. *-hs-*

V Čepicích, tam leží opravdu (~~jak~~) vyvržení vorvani

Čepice už zase ve tmě září

S blížícím se příchodem adventu nás vždycky čeká spousta práce. Připravit strom, Betlém, osvětlení, samotný program celého rozsvícení a s tím spojené občerstvení

Strom. Ten vždycky obstarávají naši pánové. Uříznout, přivézt a usadit je čistě na nich. My ženy připravujeme ozdoby. Každý rok lehce obměňujeme barvy, stávající březové malované placky jsme tentokrát doplnily bílými mašlemi. Po loňských červených je to zase příjemná změna. S usazením ozdob na stromeček nám opět velmi pomohl Fanda Vozka s plošinou. Trpělivě akceptoval naše požadavky, přestože hustě sněžilo a byla fakt zima. Letos mu patří náš obzvláštní dík, jelikož práce s plošinou už pro něj vzhledem k jeho nové pozici obecního starosty není hlavní pracovní náplní. Na nás si přesto čas udělal.

Betlém. Dřevěnou konstrukci vytvořenou na přívěsu stačí zapřáhnout za auto, přivézt ke kapličce a nazdobit chvojím. Figuríny je potřeba oblíknout do vypraného oblečení, doupravit to, co se od loňska poničilo a připevnit osvětlení. Také jsme zvládli.

Osvětlení. Zde je zapotřebí navěsit světýlka na všechna místa, kde byla i loni. Hodně řetězů nám odešlo a nešlo už použít. Jak bílých, usazených na kapličce, Betlému a stromu, tak žlutých, plánovaně navěšených na všem ostatním. Museli jsme jich tedy dokoupit dost nových. Tím se ale naštěstí intenzita světla lehce zvýšila, což snad alespoň trošíčku vynahradí absenci světýlek na některých soukromých objektech, kde letos z různých důvodů chybí. Na to má ale samozřejmě právo každý.

Program rozsvícení. Naplánované bylo na sobotu **26.listopadu** v 17 hodin, v předvečer 1. adventní neděle. Tento zvyk rozsvěcovat už v sobotu máme ještě z doby, kdy po tomto rozsvícení následovalo divadlo a další program v místním hostinci. Dnes už se divadlo, možná jen dočasně, nehraje, ale tu sobotu jsme prostě ponechali. Programu se víceméně jako každý rok ujal Lubomír Brabec. Slavnostní večer osobně zahájil, přivítal všechny přítomné. Poté společně s P. ThLic. Jaroslawem Zygmuntem, farářem sušické farnosti pronesli pár slov o adventní době i o Vánocích. Následovalo několik krásných skladeb v Lubošově kytarovém provedení a potom už následovalo odpočítávání a konečné rozsvícení všech připravených světýlek. Poté už byla jen volná zábava vylepšená připraveným občerstvením.

Občerstvení. Co se týče pokrmů, bylo to na uvážení každého z nás. Nikdo nic za úkol neměl, ukázalo se ale, že uvážení máme většina z nás stejné. Takže před kapličkou, kde měl proběhnout program k rozsvícení, se poměrně velký stůl během chvilky zcela zaplnil různými dobrotami připravenými snad v každé místní kuchyni. Na místě se ještě dělaly na ohni klobásky. Co se ale týče tekutých pokrmů, ty jsme dopředu naplánovat museli. Opět se toho ujala Danuš, která znovu připravila výborný punč v dospělácké i dětské variantě. Tou dětskou variantou myslím bez alkoholu, aby si třeba někdo mylně nemyslel, že děti měly třeba jen menší kalíšek :-). V průběhu večera jsme se všichni dobře bavili a dobrůtky ze stolu postupně mizely. Došel i dospělácký punč, zato dětského zbývalo ještě dost a děti už žádné. Jak si to vysvětlit? Buďto tam bylo málo dětí anebo musely ty děti fixlovat. Ale co s ním? Abychom si nepokazili punčovou chuť již uloženou v chuťové paměti, upravili jsme si tedy přímo na místě tento zbytek jedním tuzemským výrobkem a přispěli tím k boji proti plýtvání potravinami. Domů jsme se pak rozcházeli spokojeni, že se večer podařil.

Jak toto celé zakončit? Určitě nemůžu jinak než poděkováním. Všechny naše akce jsou pod záštitou hasičů, což je samozřejmě krásné a mají tak největší zásluhu. Já bych ale chtěla poděkovat hlavně těm, co jakkoliv pomáhají. A je úplně jedno, jestli mají průkazku, nebo ne. Všechny jmenovitě určitě vypsat nejde, protože jednak by to byl dlouhý seznam a také proto, že některá jména by se tam při výčtu všech prací opakovala tolikrát, že by bylo až únavné to všechno číst.

Krásné Vánoce přeji všem, vážení přátelé. Užijte si je ve zdraví a ve společnosti těch, které máte rádi. Ať načerpáte dostatek síly do těch nadcházejících chladných dní. A přijeďte se k nám na vánočně osvětlenou vísku podívat. Jestli to tu neznáte, vůbec se nemusíte bát. U nás se teď ve tmě prostě nemůžete ztratit.
Text: -hs– , Foto J.Potužník

Harmonikáři v roce 2022

Město Rabí na jihozápadě Čech spravuje i dvě přidružené obce – Bojanovice a Čepice. Plně podporuje také činnost spolků při zajišťování různých kulturních a sportovních aktivit. Toho využívá např. obec Čepice, která má necelých 80 trvale žijících obyvatel a z toho většina je zapojena v místním spolku Dobrovolných hasičů, při pořádání sportovních a kulturních programů. Také tento rok 2022 uspořádali tradiční a velmi oblíbené 11. setkání harmonikářů ve svém areálu – Vodáckém kempu, který spravují.

V sobotu dne 2. 7. 2022 zahájil ve 14,00 hodin hlavní pořadatel Jaroslav Šuba tuto přehlídku z pódia nákladního automobilu. Pozdravil početné publikum, účinkující a poděkoval mediálním partnerům, sponzorům, městu Rabí a všem spolupracovníkům a pořadatelům za spolupráci. Pak předal slovo moderátorovi tohoto setkání, muzikantovi Janu Míčkovi, který nás seznámil s programem a postupně uváděl jednotlivé účinkující, o kterých řekl pár slov. Tak se rozjel program, který byl provázen nádherným počasím a skvělou atmosférou.

Postupně se na jevišti vystřídalo na 20 účinkujících, z nichž si zde odbyli premiéru Šumaváci a Švitorka.

Od začátku dostali dostatečný časový prostor ke svému vystoupení následující jednotlivci i skupiny:

Pavel Hlobík z Boubína s Jiřím Černým a Jaroslavem Janochem, Zdeněk Krýsl ze Sušice, Šumaváci kapelník Bohuslav Chum, Jana Bečvářová a Jaroslav Škopek, Marnotratníci z Vimperka, Kůrovci z Kašperských hor, Veselé heligonky z Tábora a Švitorka ze Zadní Zborovice.

Všechny účinkují pozdravili i svojí účastí starosta města Rabí Miroslav Kraucher, kytarista Lubomír Brabec, harmonikáři Renáta Pospíšilová z Plzně a Josef Pecka z Turkovic od Přelouče a také přátelé z Vysočiny.

Závěrem bych chtěl poděkovat za všechny přítomné všem pořadatelům v čele s Jaroslavem Šubou za skvělou zábavu v krásném prostředí a při nádherném počasí.

Karel Novotný - publicista a misionář lidové hudby

Je na čase začít také soutěžit, říká velitel SDH Bojanovice

V Bojanovicích bychom nenapočítali ani třicet nastálo obydlených domů. Přesto není měsíce, kdy by zde neproběhla nějaká společenská akce. Za většinou z nich stojí místní SDH. Tradičními jsou májka, dětský den, nohejbalový turnaj, pouť, rozsvícení vánočního stromu nebo silvestrovský vejšlap. Po covidové pauze se podařilo obnovit dětský klubík šikovných ručiček pod vedením Andrey Nové a Veroniky Jůnové. A letos přibyl prvomájový běh z Bojanovic do Rabí a zpátky. Ale největší událostí byly oslavy 110 let místního SDH.

„Na to, jak jsme malá obec, tak jsme v pořádání akcí úspěšní. Je to o lidech a vůli přidat se," hodnotí dění v obci velitel hasičů Radek Polanka. Přiznává, že domluva není vždy idylická, ale nakonec dokáží věci dotáhnout. Jako se podařilo u výroby historicky prvního betlému v obci. „Měl jsem z toho obavy, abychom nebyli zklamaní. Od myšlenky k instalaci jsme měli týden. Ale každý se něčeho chopil. Jan Deklerck ho vyrobil, ostatní dodali materiál nebo chvojí. Myslím, že se moc povedl," dodává.

Betlém na bojanovické návsi, v pozadí osvětlená kaplička

Místní hasiči by však rádi oživili i to pravé hasičství – účast v okrskové soutěži. „Společenské akce jsou hezké, ale jako hasiči bychom měli také závodit," zamýšlí se Radek. V červnu po více jak osmi letech vyrazili do Žichovic. „Všechno bylo na poslední chvíli, technika nás neposlouchala, družstvo jsme dali dohromady díky účasti starších členů, ale odsoutěžili jsme," vzpomíná. S ambicí udržet vzkříšené hasičské nadšení i v nadcházejícím roce nakoupili nové mundúry. „Přál bych si, abychom dali dohromady stálé družstvo nás mladých hasičů, aby nemuseli běhat naši tátové," plánuje velitel SDH.

K tomu udělali ještě jeden důležitý krok – většinu bojanovických dětí v září přihlásili na hasičský kroužek do Rabí. „Děti se jednou týdně učí nejenom dělat uzle, jak si poradit v přírodě nebo zdolávat překážky, ale také je to stmeluje. A spousta malých hasičů u toho zůstává i v dospělosti," věří v zachování tradice hasičský velitel. „Ještě kdybychom měli i ženské družstvo, to v Bojanovicích nikdy nebylo," dodává s vizí pro další roky.

Text, foto -tf-

Hasičský zpravodaj SDH Rabí

S jarem nám opět začaly hasičské soutěže. A v Rabí jsme v letošním roce mohli uspořádat hned tři. Tou první byl Závěrečný sraz hry Plamen, což je celoroční soutěž pro mladé hasiče, te se konala 21.5.2022. Soutěží se ve dvou věkových kategoriích. Za mladší se zúčastnilo 16 družstev a za starší jich soutěžilo 31. V mladší kategorii se na prvních místech umístila tato družstva: 1. Týnec u Horažďovic, 2. Strážov, 3. Dešenice. Ve starší kategorii to byla družstva: 1. Týnec u Horažďovic, 2. Dešenice, 3. Švihov. Je vidět, že obě družstva mladých hasičů z Týnce u Horažďovic byla připravena přímo excelentně a získala tak postup do krajského kola hry Plamen.

Podruhé se u nás konaly 4.6.2022 soutěže dokonce dvě. Dopoledne proběhlo vyřazovací kolo žen a odpoledne okresní soutěž v požárním sportu. Ve vyřazovacím kole žen se v kategorii I. umístila družstva: 1. Bystřice n. Úhlavou, 2. Pačejov, 3. Malá Víska. V kategorii II. bylo toto umístění: 1. Malý Bor, 2. Dražovice, 3. Předslav. Celkem soutěžilo v každé kategorii 14 družstev žen. Okresní soutěže v požárním sportu se zúčastnilo i naše družstvo v kategorii mužů. Kluci obsadili krásné 3. místo.

Naši kluci jsou letos vůbec úspěšní. V okrskové soutěži v Žichovicích byli 3. Ve vyřazovacím kole mužů v Čejkovech obsadili 5. místo a postoupili do okresního kola v Bystřici nad Úhlavou kde obsadili 18. místo z dvaceti družstev. V okresním kole je konkurence silná a proto můžeme takové umístění považovat za úspěch. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

V současné době naše SDH nemá žádné soutěžní družstvo žen ani dětí, což je myslím škoda. Velice rádi bychom zas soutěžili i těchto kategoriích tak jako tomu bylo dříve. Takže pokud by měl někdo zájem, ať už ženy nebo vaše děti ve věku 6 – 15 let, přijďte se k nám podívat. Na hasičárně jsme každou středu od 17 hodin a rádi se Vám budeme věnovat. Vítáni jsou samozřejmě i muži. Těšíme se na případné nové členy našeho SDH Rabí. PS: děti začínají soutěžit již na podzim!!! A hasičský kroužek pro děti by nebyl špatný, co myslíte rodiče? *-bs-*

(Pozn. redakce: článek vznikl v období letních prázdnin.)

Soutěžní tým SDH Rabí před hasičárnou v Žichovicích

Hasičina děti zase osloví, věří vedoucí obnoveného dětského družstva SDH Rabí

Po více než osmi letech ve čtvrtek 8. září 2022 proběhla v rábské zbrojnici ustavující schůzka obnoveného družstva dětí SDH Rabí. To původní zaniklo, když většina jeho členů a členek dosáhla patnácti let. Nová skupina pod vedením Blanky Strolené a Jany Hozmanové má osmnáct pěti- až třináctiletých dětí. Schází se každý čtvrtek i ve státní svátky a o prázdninách. Děti a vedoucí už mají za sebou první hasičskou soutěž a společně s dospělými hasiči i nácvik záchrany lidí z hořícího domu.

Blanka s Janou o otevření hasičského kroužku pro děti uvažovaly už dávno. „V Rábí o to ale nebyl zájem," vysvětluje Blanka více jak osmiletou pauzu. „Bohužel i dnes jsou rábské děti jenom dvě, čtyři jsou sušické a zbytek je z Bojanovic," dodává. Obě si nicméně drží naději, že se poměr brzy promění.

Bojanovičtí hasiči vyslovili přání o založení kroužku malých hasičů už před deseti lety na oslavách 100 let tamního SDH, ale až nyní se jim konečně sešlo dost dětí. „Rodiče mě oslovili v létě o pouti, ať vedu dětské družstvo," vzpomíná Jana. Ale vzhledem k omezené technice a zázemí považovala vedení kroužku v Bojanovicích za nereálné.

Nicméně je přesvědčena, že dětské oddíly jsou důležité pro budoucnost. „K čemu je nám nová hasičárna, když nebudeme mít následníky," zamýšlí se. Proto s radostí uvítala dohodu o založení dětského družstva v Rabí, které bude sloužit všem místním dětem.

Družstvo jako kroužek...

Původní družstvo se scházelo nepravidelně. Většinou před soutěží kvůli tréninku nebo za účelem společného výletu. To mají vedoucí v plánu změnit a držet setkání i přes prázdniny či dny volna, pokud budou děti mít čas a chuť. „Chtěly bychom, aby to byl spíš kroužek, kde se děti budou učit hasičině, ale i něco spolu prožívat," popisuje záměr Blanka.

pokračování na následující straně

V den oslav 17. 11. 2022 děti trénovaly s dospělými hasiči evakuaci z „hořícího" rábského muzea

„Kde si budou moci budovat vztah k místu a k sobě navzájem," doplňuje jí Jana.

Součástí hasičské práce je i vedení kroniky. Do té děti zaznamenávají celoroční činnost, která je stanovena šesti okruhy. Ty kombinují volnočasové aktivity, kulturní a vzdělávací akce pro veřejnost, pilování odborných znalostí a dovedností s dobrovolnictvím. „Tento školní rok máme v plánu společný výlet do ZOO v Plzni, brigádu, chceme sjet řeku ze Sušice nebo jet do bazénu. A také bychom rády udělaly dětský den nebo navštívily nějakou jinou zbrojnici," vyjmenovává Jana. Děti už se zapojily do lampionového průvodu v Rabí nebo pomáhaly s nácvikem evakuace dospělým hasičům, kterým dělaly figuranty.

Nedílnou náplní kroužku je účast v hlavní hasičské soutěži, které by se mělo družstvo zúčastnit třikrát do roka. Na podzim se koná závod hasičské všestrannosti a brannosti alias „braňák". Ten už mají malí hasiči za sebou, byť s výsledkem téměř na samotném chvostu listiny. „V družstvu jsme měly dvě děti ze starší kategorie a kvůli tomu byly automaticky zařazené do ní. Takže pětiletý Šíma běžel proti čtrnáctiletému klukovi," líčí Jana. I tak byly ze startu svých svěřenců obě nadšené. „Na to, že trénovaly pět týdnů, to bylo super," září Blanka.

Další možnost vyzkoušet si připravenost svých dovedností a znalostí dostanou děti na zimním setkání 11. 2. 2023 v Sušici, a pak na jarním závodu s názvem Plamen. „Mimo hlavní soutěže se mohou děti zapojit i například do hasičského dvojboje v Sušici nebo do dětské hasičské ligy," přibližuje detaily z hasičského života Blanka. „K tomu dospělí mají soutěže od května přes celé léto a ty často zahajují právě děti ukázkou požárního útoku," doplňuje, jaké další možnosti děti mají. „Nesoutěžním útokem si tak mohou naučené dovednosti nejen vyzkoušet, ale i zažít pocit radosti z potlesku publika pro čestného hosta," uzavírá Jana. *-tf-*

Dětský tým SDH Rabí na svém historicky prvním startu na soutěži v Bystřici nad Úhlavou 15. 10. 2022

Dětské družstvo SDH Rabí očima dětí

Rozárka Sýkorová (13) – „Možná bych chtěla být hasička. Ale nejvíc mě baví, že je tady spoustu super lidí. Hlavně Janička a Blanka. My bydlíme na samotě a tam nikoho nemám. Tady se můžu potkávat s více dětmi. I když jsou tu spíš mladší děti, tak to nevadí. Mám tu hodně kamarádů a chodí sem i brácha.“

Anička Janečková (5) – „Já asi nechci být hasička. Chtěla bych být veterinářka, paní učitelka a ještě myslivec.“

Šíma Polanka (5) – „Já už jsem hasič. Mám doma helmu a kalhoty. Táta a děda jsou taky hasiči. Táta je velitel hasičů v Bojanovicích. Ale doma s ním netrénuju. Tady jsem se naučil už třeba značky a zkracovačku.“

Ondra Hejpetr (7) – „Už teď mám helmu, kalhoty a hasičské hračky. Ale až vyrostu, budu horažďovický hasič a nosit oblečení s reflexními prvky. Tam mají hodně aut. Můj táta je taky velitel. Když je siréna, tak musí rychle pryč. Jednou měl i dva výjezdy za sebou.“

Kristýnka Švehlová (9) – „Mamka i taťka jsou hasiči. Asi jsme hasičská rodina, ale hadice doma nemáme. Tady jsme se naučily už značky, uzle nebo čím se co hasí. Třeba kdyby ti hořela televize, tak ji můžeš uhasit práškovým hasičákem.“

Terezka Polanková (8) – „Jsem také z hasičské rodiny. Táta je vedoucí hasičů a musí třeba odemykat hasičárnu a jezdí s hasičským autem. Někdy nás i doma zkouší ze značek, ale spíš se všechno učíme tady. Sem chodím pravidelně. Ještě jsem nikdy nevynechala.

Anička Freidingerová (8) – „Mě se sem často nechce, protože chci být doma a na telefonu hrát Minecraft. Ale když už jsem tady, tak mě to tu začne bavit.“

Markétka Švehlová (7) – „Já jsem hasička od září. Už jsme byly i na závodech. Byly jsme tedy na předposledním místě. Ale bylo to dobrý.“

Chcete přihlásit děti do hasičského kroužku SDH Rabí? Kontaktujte Blanku (607 163 525) nebo Janu (607 581 365). Mladí hasiči se schází každý čtvrtek od 17:00 do 19:00 v rábské zbrojnici. Závody hlavní soutěže jsou 2x do roka venku (jaro a podzim) a 1x v zimě v tělocvičně.

Blanka a Jana - vedoucí rábského družstva malých hasičů

Blanka Strolená (45) se stala hasičkou až v dospělosti, když její synové začali docházet do hasičského družstva dětí. Jak sama říká, hasičině zcela propadla, a tak si společně s kamarádkou udělala kurz pro vedoucí. Po přestěhování do Rabí před devíti lety se podílela na vedení místního dětského družstva společně s partnerem Václavem Hejpetrem – velitelem SDH Rabí – který také pomáhá v čerstvě založeném dětském oddílu. „Bohužel děti odrostly a družstvo zaniklo. Proto mám radost, že se teď snad zase obnoví," svěřuje se s nadějí.

Jana Hozmanová (27) svázala svůj život s hasičinou už v předškolním věku. „Od dětství jsem hrála fotbal a věnovala se hasičům. Už tenkrát jsem tušila, že bych jednou chtěla dělat vedoucí dětem," nadšeně líčí. Ačkoliv je z Bojanovic, od začátku je členkou SDH Rabí, protože zde bylo družstvo dětí. "Později jsme zde založily také družstvo žen, kam jsem přestoupila," doplňuje. V patnácti letech si udělala kurz pro vedoucí, aby mohla spojit to, co jí baví, s možností předávat své zkušenosti další generaci.

Znáte rozdíl mezi SDH a JSDH?

Sbory dobrovolných hasičů (SDH) najdete ve všech našich obcích. V Bojanovicích je 30 členů a členek, v Čepicích 43 a v Rabí 51. „Mám radost, že jsme v Rabí mohli zaregistrovat už 18 dětí," doplňuje statistiku Jiřina Janečková z Okresního sdružení hasičů Klatovy. Jedná se o zájmové organizace spadající pod spolek Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, konkrétně do okrsku č. 9 Žichovice, obvod III Žihobce. Dobrovolní hasiči a hasičky se účastní hasičských soutěží a zpravidla jsou tahouny společenského života v obcích. Na jejich provoz přispívá obec.

Oproti tomu jednotka sboru dobrovolných hasičů (JSDH) je pouze v Rabí a je nedílnou součástí požární ochrany. To znamená, že se aktivně podílí na hašení požárů a na záchranných pracích při živelných pohromách nebo jiných mimořádných událostech. Její členové musí mít potřebné odborné znalosti a dovednosti a musí udržovat techniku v akceschopné formě. „Rábí spadá do ‚trojky'. To znamená v hasičské hierarchii ti neprofesionální hned po profesionálních. Po vyhlášení poplachu máme deset minut na výjezd," vysvětluje povinnosti JSDH její rábský člen Michal Marek. V Rabí jsou všichni členové JSDH i členy SDH. Obecní úřad má ze zákona povinnost zřizovat pro svůj správní obvod jednotku.

Byli jsme připraveni na požární útok.....v Hřensku to byla ale obrana.... vzpomínají nasazení rábští hasiči

Tereza Freidingerová

V sobotu 23. 7. 2022 vypukl v Českosaském Švýcarsku požár, který zasáhl 1600 ha parku. Tedy území o trojnásobku celého katastrálního území Rabí . Během dvaceti dnů se na místě vystřídalo okolo 6000 hasičů včetně čtyř mužů z rábské jednotky sboru dobrovolných hasičů (JSDH) – Michala Marka, Vladimíra Brejchy, Miroslava Krauchera a Adama Jonáše. O zkušenosti z Hřenska jsme si povídali s Vladimírem (42) a Michalem (24).

Poslední roky to vypadá, že hasiči jsou novodobými superhrdiny. Byli nepostradatelní v době covidu, když začala válka na Ukrajině nebo v boji proti zkáze národního parku u Hřenska. Je superhrdinství to, co táhne k dobrovolným hasičům?

Michal Marek (MM): Neřekl bych. Já jsem se k hasičům přidal v devíti kvůli kamarádům. Postupem času to přešlo k pořádání společenských akcí nebo k pomoci obci. To, co teď dělá ROSa, dělali hasiči. Maškarní, májka, vánoční stromek. Asi spíš jde o dělání řekněme bohulibé činnosti, která často není ani vidět. Jako například odkalování hydrantů.

Vladimír Brejcha (VB): Já se stal hasičem teprve nedávno. Před čtyřmi lety jsme byli s manželkou na akci ROSy. Lidi se bavili a najednou zazněla siréna. Všichni chlapi se zvedli a já tam zůstal s ženami sám. V první fázi mě lákala ta akce, kterou dělá výjezdovka (*členství v JSDH, pozn. redakce*). Ale pak jsem zjistil, že je tu perfektní parta, která dělá spoustu věcí. Že být v SDH znamená úzkou spolupráci s městem a místními. Tak jsem se stal i členem SDH, které je více kulturní a komunitní. Vlastně v Rabí jsou všichni členové JSDH i členy SDH. Ne všude to tak ale je.

pokračování na následující straně

Zleva Vladimír Brejcha a Michal Marek – dva z nasazených hasičů JSDH Rabí v Hřensku v srpnu 2022. (foto tf)

Do Hřenska jste odjížděli, když už tam 14 dní hořelo. Jak se vám sledovaly tyto záběry jako hasičům?

MM: Když jsem to viděl, lítalo mi hlavou, na co ti kluci asi myslí. Nenapadlo nás, že bychom tam jeli. Bylo to daleko. A najednou jsem tam byl a mohl se jich zeptat napřímo.

Co odpověděli?

MM: Že je to úplné peklo, že s tím nejde nic dělat. Z profesního hlediska to, co jsme do té doby zažívali, byl požární útok. Kdy na požár zaútočíš, snažíš se ho lokalizovat a nakonec uhasit. Ale tam, to byla požární obrana. Hasiči před těmi plameny někdy doslova utíkali. Ty byly chvíli před nimi, najednou za nimi. V Hřensku šlo opravdu o život.

Hřensko je 250 km daleko. Je běžné, že jsou nasazovaní dobrovolní hasiči z takové dálky?

VB: Naše jednotka má čtyřkolku, která tam byla potřeba. Z krajského ředitelství přišel na tuto techniku požadavek a po dohodě kolektivu s velitelem jsme vybrali čtyři, kteří s technikou odjeli. Adam s Mírou tam měli být první dva dny a já s Michalem je pak vystřídat. Ale nakonec bylo tolik práce, že kluci zůstali a byli nasazení i s námi.

Dá se na podobný výjezd připravit?

MM: Že jedem do Hřenska, jsem se dozvěděl v neděli a v úterý jsme jeli. Nahlásil jsem to doma, sbalil si zásahový oblek, hodně triček a proteinových tyčinek, spacák a jeden civil na cestu domů.

VB: Dostali jsme soupis věcí. Ta organizace z kraje byla skvělá. Poslali, co chtějí, jak to chtějí, koho chtějí a co si s sebou máme vzít. Na místo nás dovezl hasičský autobus z Plzně. Po příjezdu jsme měli asi 15 minut na odložení věcí a hned jsme šli pomáhat.

Snažím si představit organizaci tak velikého zásahu, kde je spousta materiálu, techniky a lidí ve stejných uniformách.

MM: Nestojí tam jeden, který velí tisíci lidem. To ani nejde. Tam se musí člověk práce chytit sám. Byli jsme rozděleni po odřadech, tedy podle krajů, a každý kraj měl své velení. Nefunguje to ani tak, že co si s sebou přivezeš, na tom jezdíš. Tam bylo všechno všech a dělalo se to, co bylo potřeba.

Čeho jste se chytili vy?

VB: Upřímně po příjezdu jsme se trochu rozkoukávali. Ale náš kolega Adam byl neskutečný. Přijel dva dny před námi a už věděl, kde co vzít a kam to převézt. Veliteli našeho odřadu tak stačilo jenom mávnout a zavelet „Rábí čtyřkolka, potřebuji odvést to a to," a Adam hned věděl. On dokázal pro chlapy v terénu sehnat i teplé kafe. Michal a Míra byli u čerpadla, dodávali vodu. Já s Adamem jsme vozili materiál a lidi. Ale pak jsme se různě prostřídali. Tam se situace neustále měnila a tím i naše úkoly. V zásadě hlavním úkolem bylo zásobování kluků v první linii, převoz osob a materiálu, jídla a pití.

MM: V tom vedru jeden člověk vypil i pět, šest litrů za den. Pro představu, ráno mě vyvezli do půlky kopce a postavili k čerpadlu. Ještě s jedním parťákem jsme hlídali, aby proudila voda. Byl to opravdu příkrý kopec. Když praskla hadice, tak jsem tam musel vylézt a hadici vyměnit. Za den jsem ve 30 °C a hasičské uniformě, která váží 20 kg, nachodil 15 000 kroků.

Vy máte rodiny. Jak ty reagovaly na vaše nasazení na severu?

VB: Vzhledem k tomu, že máme čtyři děti, tak manželka moc nadšená nebyla. Ale byli jsme v kontaktu.

MM: Hlavně večer. Vláďa pendloval mezi sklady a zásahem. Mohl být tedy občas na signálu a napsat domů. Ale já jsem byl celý den v kopcích a tam žádný nebyl.

VB: Michala jsme na místo zásahu vyvezli v sedm ráno. Večer nastala situace, kdy bylo potřeba nepřetržitě dodávat vodu. Mohli jsme ho vyzvednout až v jedenáct večer. Po celou tu dobu nemohl dát domů vědět, a tak zprávy jeho partnerce předávala moje žena.

Zní to jako pořádná zkušenost.

MM: To bezesporu. Pro mě byla zajímavá nutnost přizpůsobit se materiálu, na který člověk není zvyklý. Většinou děláš se svými věcmi. Tam jsme si zkusili úplně jiný způsob práce. Když něco děláme tady, je to vždycky ve stresu. Tam se nikam nechvátalo. Bylo to v takovém rozsahu, že už nešlo nic uchvátat.

VB: Všechno se dělalo s ledovým klidem. Myslím, že až pojedeme na nějaký výjezd, tak už se nebudeme stresovat. Ten klid přeneseme na ostatní a tím budeme i jako celek profesionálnější. *-tf-*

Nová rábsko-bojanovická alej pro budoucí generace, ale i pro nás

Kdysi bývala mezi kostelem svatého Jana Nepomuckého a bojanovickou cihelnou cesta. Pak zmizela, rozorali ji zemědělci. Že tudy někdy chodili i lidé, dávaly tušit jenom vyjeté koleje ztrácející se v trnkovém roští a úhledná čára v katastrální mapě s označením „ostatní komunikace“. Letos v zimě se vrátila z map a kronik zpátky mezi louky a pole severovýchodního svahu Březiny. Zkrátila cestu z Bojanovic do Rabí o půl kilometru a pejskařům a kočárkářům nabídla nový třiapůl kilometrový pěší okruh. Aby se jí do budoucna radlice už navždy vyhnuly, celou její délku nově lemuje 150 listnatých stromků. Ty za společného úsilí vysázeli 10. listopadu 2022 obec a místní dobrovolnice a dobrovolníci.

Za každého počasí

Bezmyšlenkovitě projíždím Facebook. Nuda, nuda, reklama, nuda,... Sázení stromků v Rabí. „Zajímá mě to?“, ptá se aplikace. Kliknu, že ano, a jedu dál. Jako na stovky jiných lajků i na tento zapomínám v momentě, kdy odkládám telefon a jdu spát.

O dva dny později, v 7:30 ráno ale telefon už aktivně hlásí, „Za hodinu máte událost ve městě Rabí, a to za každého počasí! S sebou rukavice, hrábě nebo lopatu. Přijďte sázet pro příští generace!“ Myslím na hromadu práce, která mi stojí. Ale kolikrát za život můžu zasadit něco, co možná udělá radost i mým hypotetickým vnoučatům? Beru tedy hrábě, rýč, čaj a sama se sebou smlouvám. „Zasadím jeden strom za každé moje dítě, Polanků a Švehlů. To je celkem sedm. A pak hned zpátky domů ke klávesnici.”

K místu srazu u hřbitova přijíždím s lehkým zpožděním. Naštěstí nejsem jediná nedochvilná, ale prvních pět stromů už se tyčí k nebi. „Musíte ty stromky pořádně ušlapat. A udělejte tam takový lavor, aby se mohly zalévat“, chytám první instrukce od energické

pokračování na následující straně

Novou alej vysadila obec s dobrovolníky a dobrovolnicemi nejen ze spolku ROSa, zleva: Andrejka, Radka, Zdenka, Evička a Laďka.

dámy, paní Marie ze spolku ROSa. „Musíte to dělat ve dvojici. Vy jste lichá. Evička je také lichá, tak sázejte spolu," hbitě mává Marie ve vzduchu už zabahněnými rukavicemi a ukazuje na mě a Evičku, od které se později dozvídám, že v Rabí dělá knihovnici.

Pouštíme se do toho. Času málo, stromků hodně. První sázíme s lehkou nejistotu, abychom ho nějak nepoškodily. Ale brzy najedeme na autopilota a už jenom hrneme a hrneme těžkou, vodou nasáklou zeminu. „Ještě že nám vyšlo počasí", libuje si Evička. „To tedy jo", přitakávají další. „Prý za každého počasí, to byl určitě nápad starosty. Ale naštěstí je hezky", s úlevou prohodí. Bylo hezky. Dokonce i vysvitlo sluníčko. Za deště bychom nezasadili nejspíš nic.

Břízy a jeřabiny

Důsledně udusávám hlínu okolo tenoulinkatého kmene a přemýšlím nahlas, „tak tento se bude jmenovat Anna – po mé dceři." Evičce se můj nápad s pojmenováváním stromů po dětech hned zalíbí a na seznam k mým sedmi bojanovickým přidává svá dvě vnoučata. Řadíme je podle abecedy, ať v tom není zmatek. Poslední je Žofka. „Musíme si je ale nějak označit, aby je děti poznaly", navrhuje Evička. Vytahuje švýcarák a do opěrného kůlu u každého námi zasazeného stromku udělá značku.

„Vy těm stromům dáváte jména?", vyzvídá paní Drahuška, další bodrá dáma ze spolku ROSa. „To aby si je děti poznaly, až je budou ukazovat svým vnoučatům", nejistě vysvětluji. „Vnoučatům?" směje se, „to už tu dávno nebudou". Sázíme břízy a jeřabiny a ty tu prý s námi porostou tak třicet let. Pak zajdou.

Otázka druhové skladby naší nové aleje se vrací zpět do debaty co deset zasazených stromů. Až okolo čísla devadesát, přibližně na rozhraní u posedu, se dozvídáme proč právě břízy a jeřabiny. „Rád bych si těch stromů za mého života také užil. A břízy prostě rostou nejrychleji", pragmaticky prohodí starosta.

Mám břízy ráda. A nejvíc když rostou v aleji, jako je u Dobršína. Alergici se asi ošijí, ale na jistě majestátnější duby nebo buky bychom museli čekat sto padesát let. A kdo ví, jestli by se další generace vůbec dočkaly. Jestli to za tu dobu nebude spíš na mediteránní olivovníky. „Tak zajdou", směle pokrčíme s Evičkou rameny. „Když ty děti budou vědět, že je to jejich strom, postarají se o něj", přemýšlím. A s nadějí se uklidňuji, že když zajde, tak si ho to dítko vymění za nový.

Některé stromky dostaly i jména. Na tento vyšlo „Evička" podle té, která ho zasadila

Dlouhá cesta, bohudík!

Zatímco nahoře jsme byli všichni plní elánu, už v půlce začínáme cítit, že nám rychle ubývají síly. Půda je bahnitá a plná kamení. Udivuje mě, jak rychle se mění její barva a kvalita. U kostela byla krásná ornice. Čím blíže jsme cihelně, tím je jílovitější a plná písku. Posledních padesát stromků už za sebou nářadí jenom tak táhneme po zemi.

„Podívej na moje kopyta", ukazuje na své boty Andrejka, obecní pečovatelka o veřejnou zeleň. Každá má tak o kilo navíc. Dát je do cihlářské pece, moha by si z nich vypálit hliněné odlitky. I já mám co dělat, abych obalené nohy z rozbředlého pole vůbec vytáhla. Všichni máme co dělat.

Měla jsem strach, že nás bude málo. Na Facebooku událost označili jenom čtyři lidé. Ale je nás naštěstí hodně. V jeden moment sázíme okolo sedmi, osmi stromků naráz. Přišly pomoci i paní učitelky a děti ze školky, kteří přivazují stromky k opěrným kůlům.

správně tušil Honza Toucha, že holínky a pořádná lopata budou nezbytnou výbavou

Pokračování z předchozí strany

„Je to takové motivující, když přecházíš od zasazeného stromku k dalšímu na řadě a musíš ujít pořádný kus cesty“, libuje se Evička, která má radost, že mohla, jak říká „na stará kolena zasadit strom, svůj první v životě“.

Nezůstalo u jednoho. Společně jsme zasadily nejprve za děti. Pak za nás dvě, za naše maminky, za babičky, a dokonce došlo i na jména tchyní. Celkem dvacet. Měla jsem v plánu pobýt maximálně jednu hodinu. Ale když jsem viděla to nadšení a sebedisciplínu ostatních pracovat dál i přes opravdu vysilující námahu a vidinu nekonečných děr a kůlů, nemohla jsem odejít.

Konečně – poslední strom. Koukám na hodinky, je půl dvanácté. Loučím se, musím běžet pro syna a školka zavírá za chvíli. „Terez, počkej. Kluci tě hodí nahoru“, volá na mě ještě Adrejka. S díky odmítám, potřebuji se ještě protáhnout a narovnat si záda. Už za pět minut ale lituji, že jsem nabídky nevyužila. Stoupám mírným kopcem zpátky ke kostelu. V jedné ruce hrábě, v druhé rýč. Obojí jakoby vážilo snad dvacet kilo. „Ta cesta je fakt dlouhá“, vyčítám si, že jsem se nesvezla. Ale vlastně mám radost. „Ta cesta je fakt dlouhá, bohudík!“

text a foto: *-tf-*

Díky pomoci Josky Jordána, Drahušky Houdkové(na fotce) a dalších lidí byly všechny stromky zasázené, než odbilo poledne

Spolek ROSa v Rabí opět obnovil svoji činnost..... tak pojďme pěkně po pořadě

Doba covidová je už snad za námi včetně všech omezujících opatření, která měla nemalý vliv na činnost našeho spolku v uplynulých dvou letech. Rádi jsme se začali setkávat, a to hned na první akci na Nový rok na **Novoroční šlápotě** na kostelík na Líšné. Připít si na zdraví a štěstí roku 2022 přišlo 35 lidí.

Masopustní průvod si vzali na starost naši mladí a zhostili se celé organizace akce na jedničku. Letos jsme nevyhlásili žádné téma masek, tak si každý vzal to, co našel doma, nebo jsme zájemce mohli uspokojit naším spolkovým maškarním archivem, kde se najdou všelijaké masky. Sešlo se jich 26. Hezkým aktem mladých bylo gesto - rozdělení darovaných financí- hasičům a Rose. A my starší matadoři masopustu sedící doma? No, stýská se nám po setkání s občany a té legraci v průvodu, tak se příští rok na část dne asi připojíme k mladým (jestli nás budou chtít :-)) Tradice tedy pokračuje, a to je nejdůležitější!

Nejen děti, ale i my ve spolku jsme se moc těšili na pořádání Maškarního karnevalu. Už žádné roušky a omezení, jen radost dětí i rodičů, hodně radostného poskakování, soutěže pro všechny se sladkou odměnou, tancování podpořené hudbou a občerstvení v lidových cenách, naše ženy napekly dobroty, po kterých se jen zaprášilo. Motýl Emanuel, tříhlavý drak a klaun, kteří se mezi dětmi pohybovali a povzbuzovali je v soutěžení. Nakonec se karneval protáhl až do 18 hodin, dětem se zkrátka z kulturního domu nechtělo. Však také přišlo 133 dospělých a asi 90 dětí. Členové spolku vše poté uklidili a zůstala v každém z nás organizátorů radost z povedené akce.

Májku tradičně ručně staví hasiči a náš spolek zajišťuje zdobení koruny máje pentlemi, pleteme věnec a staráme se o občerstvení, které je pro všechny zdarma. Letos vše konečně s účastí široké veřejnosti. Špekáčky na opečení daroval spolku řezník Milan Koutenka, sud piva věnoval starosta, za což jim patří veřejné poděkování. Májku se podařilo uhlídat a celý květen zdobila náměstí.

Brigádu členů spolku jsme letos domluvili přímo na úřadu. Zajímalo nás, kde aktuálně potřebují uklidit prostory. Řešením bylo – posekat a uklidit hřbitov před rábskou poutí. Tak jsme se do toho dali. Jedna parta pod vedením Jaruš Balcarové sekala od 9 hodin až do 14 hodin a druhá parta přišla na úklid posekané trávy vyzbrojená hráběmi a košťaty od 14 hodin. Úklid netrval tak dlouho jako ranní sekání a za 2 hodiny už byl hřbitov kompletně uklizen.

---

foto: web Divadlo Studio DVA

Dlouho odkládané **divadlo Líbánky na Jadranu** v pražském Studiu Dva se konečně konalo a 1.dubna 2022 mohlo odjet autobusem 20 zájemců. Původní datum na vstupence byl 6.5.2020, kvůli covidu byl tento termín pětkrát přesunut. Spolek ROSa tak mohl konečně tímto představením poděkovat našim čertům a andělům z Nebíčka a peklíčka 2019. Předchozí skupina stihla ještě v únoru 2020 zhlédnout v Národním divadle Kytici, než se vše na 2 roky zavřelo.

Vítání občánků se naposledy konalo v červnu 2019. Od té doby se narodilo hodně dětiček, a tak jsme mohli obnovit akci opět letos v červnu. Pozváno bylo 16 dětí, z toho 8 chlapečků a 8 děvčátek z Rabí, Bojanovic a Čepic. Celou akci zajišťuje spolek ROSa ve spolupráci s matrikou městského úřadu. Město daruje narozeným dětem, které jsou trvale hlášeny v obci, poukázku v hodnotě 1000,- Kč do prodejny Lidl v Sušici. Spolek ROSa vítá i ty narozené děti, jejichž rodiče nejsou sice trvale hlášení v obci, ale přesto zde žijí. Všem dětem daruje květinu a hebkou deku. Děti jsou naše budoucnost a my jim přejeme krásné a šťastné dětství v rodině i v našem městě.

Se seniory na výletě

Tak jsme konečně po 3 letech (nejen s "babčama") vyrazili na výlet. Cesta byla naplánovaná do strakonického hradu. Z městečka jsme vyjížděli ve 12,30 malým autobusem - 17 výletníků. Hned na prvním nádvoří hradu jsme byli v úžasu nad krásou místa, hrad se totiž 4 roky opravoval. Měli jsme s průvodcem zamluveny dva prohlídkové okruhy. Na prvním okruhu jsme se dozvěděli vše o Řádu maltézských rytířů (johanitů). Průvodkyně nás seznámila s nejvýznamnější a nejstarší církevní organizací od jejího vzniku až po současnost. Maltézský řád stále existuje a velmi se angažuje na charitativním poli. Prohlédli jsme si, jak se žilo na středověkém hradě, vystavené husitské zbraně, kterým museli johanité čelit, nebo vnitřek bitevní lodě. Zajímavostí byla replika vagonu sanitního vlaku na pomoc raněným a nemocným z 1.světové války (bylo to jako když opravdu tím vlakem jedete). Mohli jsme porovnat oblečení rytířů napříč celou historií od křižáckého brnění až po dnešní oděv řádu (figura pana Bavora, majitele hradu, je jako živá jen promluvit). Nestačili jsme ani vydechnout a hned si nás přebral další průvodce, který s nadšením vyprávěl o historických nálezech na hradě. Přecházeli jsme z jedné expozice do druhé :

- textilní výroba od vlněných látek, fezů a baretů, až po současnou výrobu potahů do aut

- loutky a loutkové divadlo

pokračování na následující straně

- motocykly značky ČZ – soutěžní, terénní a silniční

Nejdéle jsme se zdrželi v rozsáhlé expozici dud a dudáctví. Je to totiž největší sbírka dud v Evropě a prý druhá na světě (chtějí ji nadále rozšiřovat a být první). Přiběhla nás pozdravit Irenka Novotná – etnografka, zaměstnankyně hradu a naše kamarádka (dudačka), která zpestřila naši prohlídku zahráním na dudy. Společně jsme si zazpívali a jedinci si vyzkoušeli, jak je těžké na dudy hrát a mačkat u toho dva měchy. Mají tam opravdu dudy všech velikostí a tvarů. Na pohodlných sedadlech můžete posedět, nasadit si sluchátka a vyslechnout záznam hry na dudy z doby před 100 lety až po současné dudácké soubory. Krása. Prohlídka byla opravdu vyčerpávající, ale kdo chtěl mohl ještě vyběhnout na věž Rumpál, odkud byl překrásný rozhled na Strakonice (objemnější návštěvníci se bohužel mezi úzkými stěnami věže neprotlačí). Svačiny jsme s sebou na výlet nebrali,

ale "třešničkou na dortu" byly zmrzlinové poháry u Rybáčků, které tentokrát zvítězily nad pivem u Vočka. Dalšímu výletu zdar! Snad na podzim do Vimperka a okolí.

inzerce

VÝKOPOVÉ PRÁCE

JAN BRŮHA
tel.: 722 374 234

VOJTĚCH ŠAFÁŘ
tel.: 736 622 878

Možná, asi, snad.... úsměvy z hradu Rabí

Bez těchto slovíček se prostě historie neobejde. Mnohokrát se něco mění, nachází se jiné skutečnosti, až jde někdy hlava kolem. A my žijeme v prostoru, kudy historie procházela, prochází a procházet bude. Lidé se zabývají i vlastní historií, zjišťují své předky a přemýšlejí, kam vlastně patří. A u nás na hradě se stále častěji objevují lidé, kteří se svěřují se svými nálezy a hrdě se hlásí ke svým předkům a hradu jako takovému. Tak popořádku.

Ten první příběh jsem již dříve popsal, ale nyní se dostává do kontextu s těmi dalšími. Nejdříve se přihlásila paní s tvrzením, že je Kočovská, příbuzná toho slavného střelce, co vystřelil druhé oko Žižkovi. Rychle reagovala na námitku, že to byl Přibík Kocovský. Ano, za ta staletí nám přibyl háček. Jenže ono to je komplikovanější. Uvedený bojovník sice existoval, ale střelcem byl spíše Přibík Kadovský z Kadova. A dalším problém je , že takto ke zranění Žižky pravděpodobně ani nedošlo, ale tím, že obránci trefili známou hrušku, od které odlétlo kus dřeva a to husitského vojevůdce zranilo. Ale dobře, prý má příbuzenství ověřené (asi snad, pozn. autora)

Minulý rok k nám přišel nový průvodce, šikovný Štěpán z Protivína. Podivil jsem se, proč tak poměrně z daleka chce na hradě provázet. A slyšel jsem další neuvěřitelnou historku o tom, jak jeho maminka pochází z významného rodu Chanovických rytířů z Dlouhé Vsi. Skutečně Chanovickým hrad patřil skoro 150 let, jejich ikonická postava Adam Chanovský se zde dožil 94 let a je pohřben spolu se svojí manželkou v kostele Petra a Pavla v Budětičích, kde mají náhrobky z červeného mramoru, podobně jako nejslavnější majitel hradu Půta II. Švihovský v kostele v Horažďovicích. To už je trochu přijatelnější, Chanovičtí byli rozvětvený rod a fungovali zde ještě v 19. stol.

Jan Žížka—skutečná podoba

Další úžasná historka se udála teď v květnu, kdy při výkladu o Práchni se jedna paní živě o historii starého hradu z 11.stol. zajímala. Já jí velmi potěšil informací, že jeden ze základních kamenů v Národním divadle pochází právě z Práchně a tamní hrad měl být součástí trojhradí -Rabí -Džbán -Prácheň, k tomu ale nedošlo kvůli husitským válkám. Tato pověst jí vyloudila úsměv na tváři. Později jsme si povídali a ona mi řekla, že je spřízněná s baronkou Prácheňskou. Žádná taková neexistovala, ale zřejmě se jedná o baronku sídlící v Písku, což byla pravnučka císaře Františka Josefa I. Aranka Alexandria Regner von Bleyleben a zemřela v r.1944, proto je nějaká přízeň dost nepravděpodobná. Ale svitla naděje v podobě informací od kolegů z horažďovického muzea, kteří píší o erbovním rodu Kochanů z Prachové, kteří dodnes v Písku působí. Musíme si uvědomit, že Prácheňsko bylo rozsáhlé panství sahající právě až k Písku. A to už je pravděpodobnější. Ale je úžasné, jak se lidé k historii spojené s hradem hlásí. A kdoví, co nás ještě čeká, pozor, je zde již zmiňovaný Půta, který měl 6 dětí a bůhví, kde jim byl konec. Poslední majitelé Lamberkové, kterým patřily Žichovice a hrad od 18.stol., se hrdě ke svému minulému majetku hlásí, před pár lety se jeden z nich osobně na hrad přijel podívat. A co historka o tom, že Žižka měl v Rabí milku a možná poté i dceru? Takže až přijde někdo, že Žižka je jeho příbuzný, mě to asi (snad, možná) nepřekvapí. Jo, a Martinovi Půtovi, hejtmanovi libereckého kraje, chci co nejdříve zavolat...

-rt-

Budětice jsou na fotbalové mapě již 10 let

Stará garda složená z hráčů dřívějšího rábského mužstva

Slavná obec, která má historickou zásluhu na založení dvou hradů (Rabí a Velhartice) a její rodák Jakub Pinkas objevil pro Prahu plzeňské pivo, před 10 lety také založila fotbalový mančaft. A to již je pořádný důvod k oslavě. Zápas o třech poločasech v němž se vystřídaly staré gardy Sokola Rabí, Žichovic, zakládající hráči Budětic a první týmy Budětic a Žichovic, přineslo remízu 6:6, ale důležitější bylo, že se sešli hráči, kteří by se normálně na hřišti potkat nemohli. Velkou atrakcí byly hned několikeré dvojičky otec a syn Melkové, Kordové, Hozmanové, Homolkové, bratři Fialové a další místní legendy. Vše dirigoval Zbyněk Chmelík, který má velkou zásluhu na postupu malé vesničky až do Okresního přeboru. Po zápase se vzpomínalo, fotilo a děkovalo, k tomu skvěle hrála kapela Orchidea, peklo se prase a podávaly se další dobroty, pivo a jiné nápoje tekly proudem. Skvělou tečkou za povedenou akcí byl okázalý ohňosttroj. Tak vše nejlepší, budětičtí, do dalších let.

Historie rábského fotbalu sahá do daleké minulosti. V sedmdesátých letech byl v Rabí postaven sportovní areál, který provozoval TJ Sokol Rabí. Přidruženou činností sportovního oddílu byl také provoz ubytovny, která je součástí objektu na hřišti. Celý areál měl svého správce, který zajišťoval některé činnosti v areálu. TJ Sokol Rabí prosperoval jak finančně, tak i sportovně. V minulosti zde byl dokonce tým žáků. Vlastní autobus odvážel hráče i fanoušky na zápasy. V době kdy jsme se oslovovali soudruhu, vznikl "frončaft" s východoněmeckým fotbalovým klubem. Oboustranné návštěvy této mezinárodní spolupráce přinášely mnoho veselých zážitků. Když na ně přijde řeč i v dnešní době, nekončí to úsměvem, ale výbuchem smíchu. K smíchu však nebyla doba, kdy už se soudruhu neříkalo. Klub začal zažívat běžné problémy, vyplívající z nové doby. Lidé, hráči nemají moc volného času a mají jiné zájmy. Žáků i dospělých hráčů ubývá. Trenérské metody spíše odrazují a mančaft se pomalu rozpadá. Mužstvo je v rozkladu. Poslední ránou je, že všichni evidovaní hráči Rabí jsou předáni do nedalekých Žihobec, a to bez jejich vědomí. Rábský fotbal končí a hřiště zarůstá. V Rabí byla vždy velmi početná skupina hráčů z nedalekých Budětic. Není divu, že se v této sousední obci rozhodli založit fotbalový tým. Od žihobeckých fotbalistů si museli své hráče zpět vykoupit za nemalé peníze. Od roku 2012 je rábské hřiště opět využité a my všichni můžeme říkat, že se jedná o budětičko-rábský fotbal. Na minulost vzpomínejme v tom lepším světle. Jak to bylo, nebo mohlo být? To už teď nezměníme. Ale pamatujme, že z těch chyb co se zde nasekaly se raději poučme, abychom je neopakovali. *- hráč neznámý-*

Radka Půroková mladší je dcerou naší úřednice z rábské radnice. Žije dlouhodobě v Americe i se svým americkým manželem. Jako každý správný Američan českého původu ráda cestuje a ze svých cest nám dává reporty. Běžně je čteme na předních stránkách tohoto významného tištěného média, ale jak se říká, to nejlepší nakonec. I přesto, že je na úplném konci novin okénko Pepy Tauchena, který se svým rozsahem právě nakonec ideálně "vešel", tohle místo je opravdu to nejlepší. Posuďte sami a začtěte se do řádků, které vás přivedou na dalekou Havai

Aloha Oahu!

Stále v období nekonečného COVIDu jsem si říkala, že sedět doma na zadku už 2 roky mě celkem deprimuje, a tak jsem si hledala opět "levné" letenky. K velkému překvapení na mě vybafla letenka na Havaj, konkrétně na její třetí největší ostrov - Oahu. Neváhala jsem tedy dlouho, protože mimo Covid je tato letenka až 5x tak drahá a já si řekla, že to je asi znamení. Vždycky jsem snila o tom, že se jednou na Havaj podívám, ale cenově mi to přišlo skoro nedosažitelné. Zamluvila jsem tedy rychle letenku, sdílené ubytování v místním hostelu přímo na nejznámější turistické třídě Waikiki a v polovině srpna 2021 už nedočkavě seděla na letišti. Let trval z Los Angeles přibližně 6 hodin a letadlo bylo poloprázdné. Po přistání mě uvítalo klasické tropické klima, vzduchem se nesla vůně všudypřítomných květin, kterou střídal pach rušnějšího města.

Chinaman's Hat– ostrůvek na Oahu

Na Oahu nehledejme historické památky, ale nachází se zde například Pearl Harbor (Perlový přístav), což je významná americká vojenská námořní základna, která byla v roce 1941 bombardována Japonskem (2402 osob bylo při Japonském vojenském útoku zabito, zničeno byly také 27 amerických námořních lodí). Spojené Státy neprodleně po útoku vyhlásily Japonsku válku a tak oficiálně vstoupily do druhé světové války, což mělo později za následek bombardování japonských měst Hirošima a Nagasaki. Dnes je Pearl Harbor pořád aktivní vojenskou základnou. V současné době se na Oahu nachází okolo 42 tisíc amerických vojáků

pokračování na následující straně

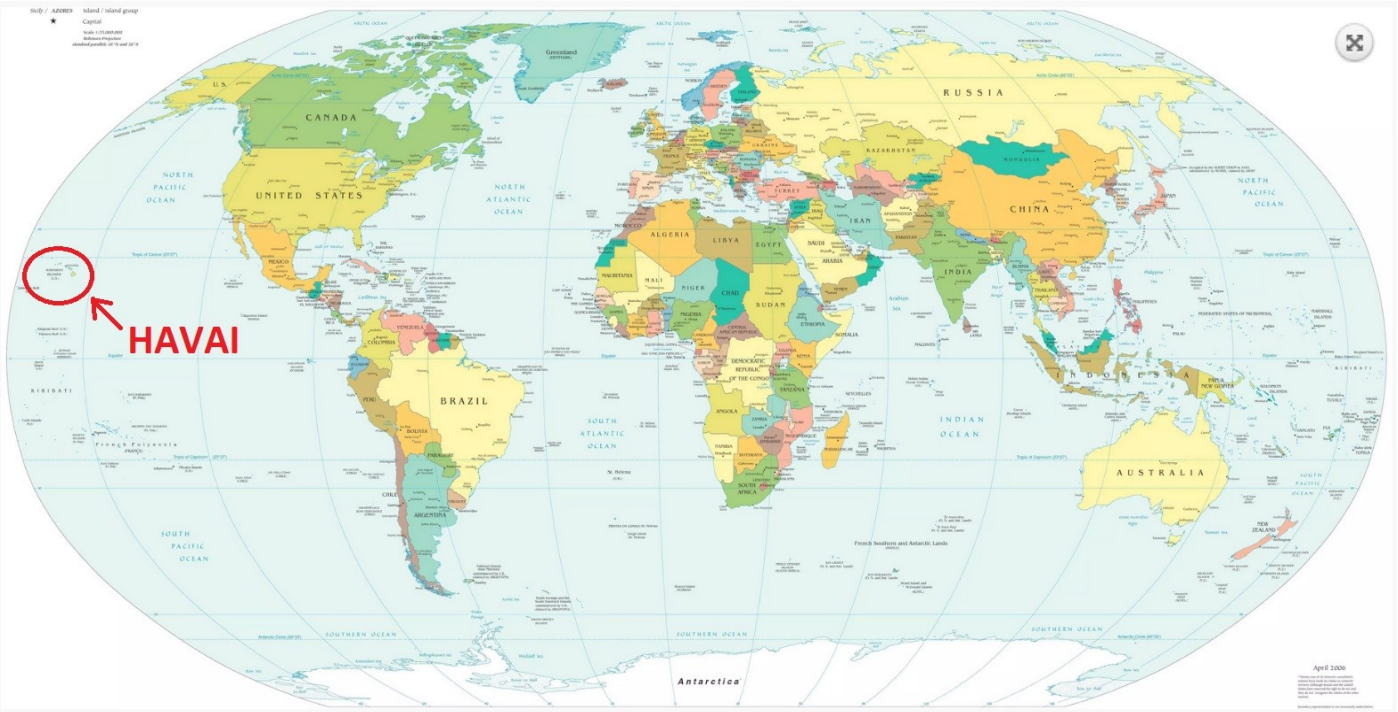

v aktivní službě, protože nejen že je to strategický válečný bod - tzv. křižovatka Pacifiku, ale také proto, že zdejší klima umožňuje vojsku cvičit nepřetržitě celý rok.

Havajské ostrovy se nachází v Pacifickém oceánu přibližně 2.000 mil od pobřeží Spojených států. Havaj je jediným americkým státem, který se nachází mimo pevninu Severní Ameriky. Havajské ostrovy se skládají z 8 ostrovů: Hawaii (rovněž znám jako Velký Ostrov), Maui, Kaholo´olawe, Molokai, O´ahu, Kauai a Ni´ihau. Havajské ostrovy jsou vulkanického původu a každý den na nich prší, i když klima zůstává pořád samozřemě tropické. Díky tomu je Havaj krásně zelená a rozkvetlá po celý rok.

Zajímavostí také je, že havajská abeceda má jen 12 písmen, takže hodně slov je pro nás podobných a některá znějí komicky. Slova jako Aloha (ahoj, čau, dobrý den, nashledanou) se nesou hojně prostorem, stejně jako Mahalo (děkuji) a Hipa Hipa (na zdraví). Úředním jazykem je pořád angličtina (jelikož Havajské ostrovy patří ke Spojeným Státům) a tradiční obyvatelé si pořád zachovávají své havajské nářečí, kterému se říka Pidgin. Na Havaji mimo jiné vznikl surfing, lidé se zdraví objetím (ne podáním ruky), slovo Aloha slouží jako ahoj i nashledanou, na ostrovech nenajdete absolutně žádné hady a tradiční květinou je žlutý ibišek.

Možná, že jste si všimli zvláštních věnců, které nosí většinou turisté nebo místní tanečnice. Tomuto věnci se říká "lei" a je ručně šitý z čerstvých květů Okika (havajsky orchidej) , Pikake (arabský jasmín) nebo Plumerie. Tento věnec se nasazuje jako symbol lásky, přátelství, uvítání nebo se používá jako ozdoba při tradičních oslavách. Já si lei tedy nekoupila, ale mají ho k sehnání na každém rohu ve speciální chladničce, aby zůstal déle čerstvý. Před přibližně 15 lety se věnec nasazoval každému turistovi, který na Havaji přistál, jako symbol vděku a uvítání.

Tradiční Havajané jsou vzhledově dost odlišní od většiny jiných národností. Pravý Havajan (Havajsky "kanaka") je domorodý Polynésan z Havajských ostrovů, který je výsledkem míšení černošských a asijských kořenů. Jejich pleť je tmavší barvy, vlasy většinou velmi tmavě hnědé nebo černé, oči hnědé. Muži (ale i některé ženy) si libují v polynéských tetovách, což jsou různé obrazce, které mají pro Polynésii specifický význam. Tato tetování jsou u mužů většinou na hrudníku a na pažích. Mimo tradiční Havajany žijí na ostrovech imigranti z Japonska, běloši z pevninské Ameriky a Filipínci.

Nelze si nevšimnout často opakovaného gesta, kterým se lidé často zdraví, děkují si a nebo si přejí hezký den. Toto gesto se jmenuje "Shaka" (čti "šaka") a má původ v surfařské kultuře. Místo tradičního vztyčeného prostředníčku, který se pro změnu zase hojně používá u nás v Evropě, shaka je vztyčený

pokračování na následující straně

palec a malíček. Takže když na vás někdo v autě "hodí shaka", neznamená to "pohni nebo tě přejedu" ale spíš "v klidu kámo, jen si přejdi, já tu rád půl hodiny počkám". Havaj je totiž známá svojí pohodářskou kulturou, která vznikla okolo surfingu a sepětí s přírodou. Také tu platí takzvaný "ostrovní čas", čili volně přeloženo, vše je jako zpomalené - lidé se nikam neženou, všude vládne pohoda, co se udělá, to se udělá, co se nestihne, to se nestihne, a nikomu to nevadí. Ne nadarmo se říká, že kdo jednou zavítá na Havaj, nechá tu kousek svého srdce a do smrti mu Havaj zůstane v myšlenkách.

Waikiki beach - městská pláž v Honolulu, patří mezi top pláže na světě

Zpět ale k mé cestě. Můj hostel se nacházel na hlavní třídě Oahu, takzvané Waikiki beach. Waikiki je velmi rušné turistické místo, které je obklopeno masivními hotely, drahými restauracemi, pouličními kejklíři, všudypřítomnými bezdomovci a turisty z celého světa, kteří přicestovali na Havaj nasát zdejší neopakovatelnou atmosféru. Velmi blízko hostelu se nacházel vulkanický útvar Diamond Head, kterému se v havajštině říká Lé´ahi. Já se na něj neškrábala, protože přes den je ustavičné vedro a podle místních jsou na ostrově daleko lepší výhledy, o čemž jsem se později přesvědčila. Celé Waikiki lemuje blankytně modrý teplý oceán, bílý písek a všudypřítomní turisté. Já byla lehce zklamaná, že Waikiki není zrovna kus panenské přírody, kterou vidíte ve všech propagačních materiálech. Ta pravá Havaj pro mě začala, až když jsem se z Waikiki začala posouvat různě po dalších stranách ostrova.

Jako první jsem si udělala výlet na buddhistický japonský chrám Byodo In, který leží v horách Ko´olau . Chrám byl založen v roce 1968 jako památka 100 výročí prvních japonských imigrantů na Havaj. Chrám je zmenšenou replikou japonského chrámu Byodo, který je přes 950 let starý a jenž je na seznamu UNESCO. Po prohlídce chrámu jsem se později dostala na tropickou farmu, kde se sklízejí makadamové oříšky, které jsou pro Havaj velmi typické. Makadamové oříšky jsou zpracovávány do různých podob, dělá se z nich například i makadamiová káva a různé jiné pochutiny. Další zastávkou byl Manola Falls, což je vodopád nacházející se v deštném pralese přibližně 20 minut autem z Waikiki. Bylo to pro mě milé překvapení, dostat se z betonové džungle centra města do klidné překrásné přírody za pouhých 20 minut jízdy. Z vodopádů jsem pokračovala autobusem na Chinamans Hat ("Klobouk čínského muže"), což je plážový park, kde je dominantou zvláštní ostrůvek se skálou ve tvaru pomačkaného klobouku. Den jsem zakončila na vyhlídce Tantalus, kde je dechberoucí výhled na celé pobřeží a pulzující Waikiki.

Další den jsem se rozhodla prozkoumat severní pobřeží ostrova. První zastávkou byla potápěčská jeskyně zvaná Sharks Cove (žraločí jeskyně). Docela jsem se bála, proč má zrovna v názvu žraločí, ale rozhodla jsem se to prozkoumat. Žraloka jsem neviděla, ale zato jsem viděla mořské želvy, plno pestrobarevných ryb a mořských ježků. Další zastávkou byla slavná Waimea beach, což je pláž proslavená světoznámým surfařským kláním. Během letních měsíců jsou vody Waimea beach většinou poměrně klidné. V zimních měsících, kdy se sem sjíždí surfařské legendy celého světa, aby změřily své síly s matkou přírodou a dalšími surfařskými hvězdami, vlny dosahují výšky až 9,5 metru. Nejeden

pokračování na následující straně

profesionální sportovec zde za svou kuráž zaplatil životem, neboť zkrotit vlny vysoké jako třípatrová budova není bez rizika ani pro ostřílené matadory. Po cestě zpět na Waikiki jsem se zastavila na plantážích firmy DOLE, kde se pěstují a vyváží ananasy do celého světa. Na této plantáži jsem si dala ručně vyrobenou ananasovou zmrzku, zkoukla jsem nekonečné ananasové záhony a spěchala zpět na Waikiki na západ slunce.

Po těchto intenzivních 2 dnech jsem si udělala výlet na (pro mě nejkrásnější) pláž Havaje, Lanikai. Tato pláž se nachází na východní větrné straně ostrova v oblasti Kailua. Je to velmi neobyčejná pláž, protože vypadá jak z kýčovité pohlednice. Nikdy jsem si nemyslela, že voda je někde opravdu tak krásné blankytně modrá a písek tak bílý a jemný. Jen jsem tam první hodinu seděla a zírala na tu nádheru. Jediný mínus byl, že tam není nikde stín a že pláž je na větrné části ostrova, kde se velmi rychle mění počasí, což se vymstilo i mně.

Poslední den před odletem jsem si chtěla splnit další z mých snů - surfovat na Havaji. Domluvila jsem si lekci s instruktorem, což byl srdečný a velmi milý surfař Roy. Surfovat se chodí většinou za svítání, kdy slunko ještě nemá takovou sílu a kdy vlny jsou nejpříznivější. Roy mě vyzvedl v 6:30 ráno a šli jsme na to. Samozřejmě jsem se trochu bála, protože jako suchozemec nemám k moři úplně stejný vztah jako někdo, kdo se v něm téměř narodil. Roy vše vysvětlil, ukázal a pak už jsem poctivě čekala na svojí první vlnu. Díky Royovi jsem se svezla na úplně každé, kterou jsem zahlédla a patří mu tím můj velký vděk, že z jednoho docela běžného dopoledne mi vykouzlil krásný zážitek na celý život. Nebudu vám vyprávět, kolikrát jsem se u toho nalokala a spadla z prkna rovnou po hlavě, ale radši vám řeknu, že jsem se nemohla druhého dne ani pohnout. Ale i tak to stálo za to a všem to vřele doporučuji.

S Havají jsem se rozloučila snídaní v Rainbow bufetu, kde jsem si objednala tradiční havajské jídlo - Loco Moco. Stejně jako guláš ve střední Evropě, i Loco Moco má mnoho podob. Tradičně se ale skládá z bílé rýže, mletého masa, smažených vajec a hnědé omáčky z masa. Moje Loco Moco přistálo na stole ještě s tzv. Havajským salátem, což jsou pokrájené těstoviny smíchané s majonézou a například vařenou mrkví. Všechnu tu mastnotu jsem po česku zapila pivem, které bylo z místního Kona pivovaru. Nedávno jsem si všimla, že tohle havajské pivčo Big Wave z Kona pivovaru, takzvané "Ale", naleznete třeba v prodejně JIP v Sušici. Je to velmi lehké pivo a tomu našemu se moc nepodobá, ale je kdo rád experimentuje, neprohloupí.

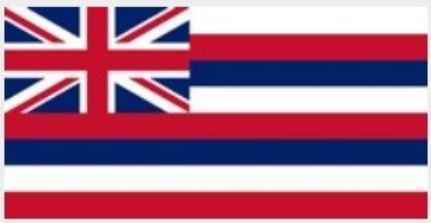

Na havajské vlajce nelze přehlédnout tzv. union jack, tedy symbol Velké Británie naznačující britskou roli při objevování regionu. Osm vodorovných pruhů odkazuje k počtu hlavních ostrovů. Současná podoba vlajky se vyvíjela od roku 1816 a trvalo 29 let, než se počet pruhů i pořadí jejich barev definitivně ustálily. Dodnes však není jisté, kdo se stal autorem nakonec oficiálně přijatého návrhu.

Tak ALOHA a příště se podíváme do divoké džungle a tropického pralesa Kostariky!

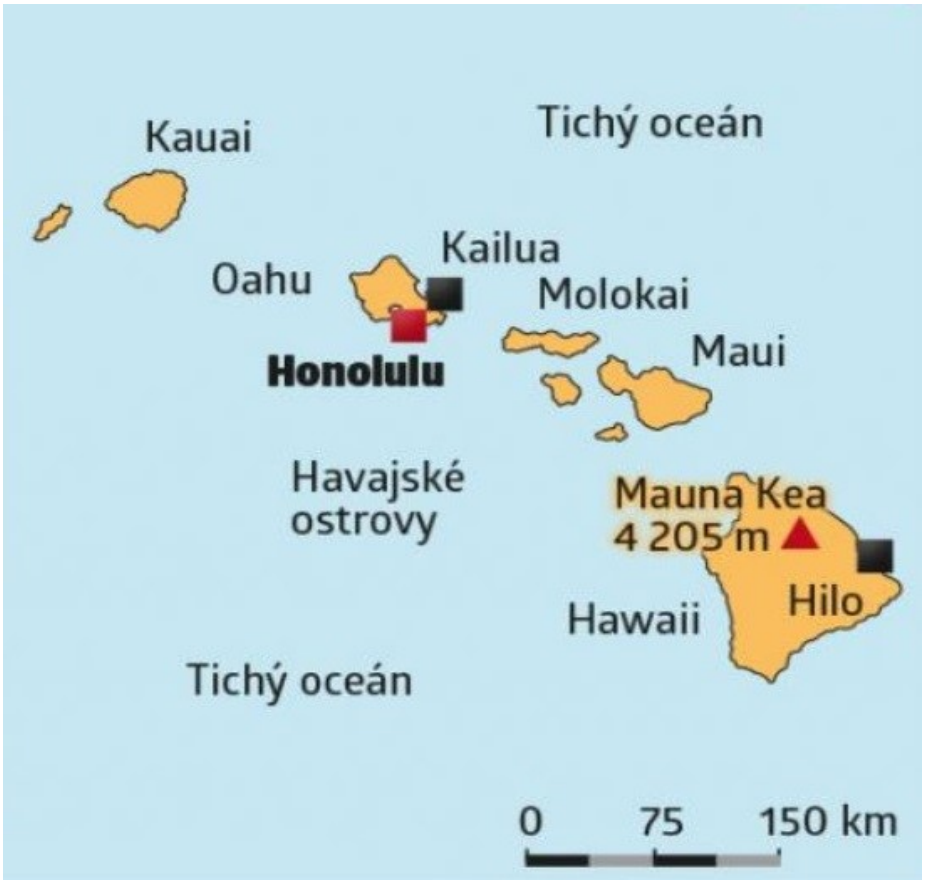

Nebíčko a peklíčko na hradě

Tradiční akce spolku ROSa a dalších lidí se uskutečnila po dvouleté přestávce. Přípravy proběhly, jako by žádná pauza nebyla. Všechno šlo od ruky. Za pomoci tří čtyřkolek s přívěsy navezli dobrovolníci všechny věci v sobotu před akcí. Následovalo pracovní pondělí, kdy jsme všechno připravili na místa. No jasně, celé peklo a nebíčko naaranžovat, stánky složit a doladit poslední záležitosti. V pátek před samotnou akcí byla další schůzka. Přípravě elektřiny do stánků s občerstvením byla věnována náležitá pozornost. Dovedete si představit přetížit síť a být bez proudu? Pět hrnců na ohřívání, elektrická pánev, dohřívací mísa „šafina“, čtyři fritovací hrnce a varná konvice? Černý scénář jsme již v minulosti zažili a to lítání kolem toho jsme si chtěli ušetřit. Dovezli jsme i veškeré občerstvení, abychom mohli následující den přivítat všechny dobrovolníky, čerty, mikuláše, anděly, prodavače a celou akci rozjet.

Celý ansábl naší ROSácké party čítal v sobotu na 50 lidí, kteří v tento den táhnou za jeden provaz. Není důležité být ve spolku, ale zúčastnit se. Ten den jsme přeci parta, kterou pro ukotvení identifikuji jako „ROSáckou“ a v té partě může být kdokoliv, kdo tam právě je. Byli tam i návštěvníci, které jsme přivítali tentokrát o hodinu dříve než obvykle. V 11 hodin začaly chodit skupinky lidí, které se průběžně „trousily“, abychom na konci sobotního dne mohli říct, jste jedenáctistý člověk platící. Na rozdíl od minulých ročníků nebyly žádné významné fronty a celý průběh byl takový pohodový a příjemný. Možná k tomu pomohla skupina VITA SUA se svou ohňovou show, kterou průběžně po celý den bavili příchozí pozemské duše, aby je naladili do peklíčka. V pekle byla osádka špinavých rohatců, podřízených Luciferovi a jeho zástupci místoluciferovi. To aby ten nával hodných dětí mohli pouštět ven z pekla. V nebi tam je to vždy na pohodu. Tentokrát tři Mikuláši obstarali každé hodné dítě, aby mohlo spěchat za kamarády ke stolům, kde se vyráběly drobnosti. Občerstvovací zásobovací skupina napájela a podávala krmě různých druhů a výborných cen. Dvě deci svařáčku za 30 korun? Neberte to. U občerstvení měli co dělat až do samého konce akce. Nedovedete si představit, když se zavřou za návštěvníky dveře. Kdejakej špinavec čertovskej začne vylézat z děr a chce také občerstvit. Být šest hodin čertem nebo andělem, to dá prostě fušku, při které vyhládne a vyprahne. Díky všem, kteří se podíleli na celé akci. Výtěžek bude stejně rozpuštěn většinové společnosti, ale to se určitě celá banda ještě někde společně potká, aby celou akci zhodnotila.

Usnesení č.19/2022

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 07. 02. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí

Počet přítomných zastupitelů 7, p. Leopold přišel v 17.20 hod., omluveni p. Janečková a p. Koutníková

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje jako ověřovatele zápisu Josefa Malého a Jiřího Barborku a jako zapisovatelku p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje řešení agendy MěÚ bez výhrad.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

stavbu: „ČOV pro ConTree Concept a.s.“ vč. napojení na kanalizaci,

stavbu: „Hospodářský objekt u rodinného domu č.p. 72“,

stavbu: „Stavební úprava RD č.p. 58“,

stavbu: „Stavební úpravy RD Rabí č.p. 30, 342 01“,

stavbu: Stavební úpravy objektu č.p. 59, Rabí“ vč. napojení na kanalizaci.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr prodeje objektu č.p. 62.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr vybudování optické sítě v obci Čepice společností CETIN a.s..

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje podání žádosti o dotaci z Plzeňského kraje:

v programu PSOV na opravu místní komunikace Rabí – Bojanovice,

z programu rozvoje turistického ruchu na II. etapu odpočinkových míst na náměstí v Rabí.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pořízení lesních pozemků p.č. KN 197 a KN 195 v k.ú. Bojanovice za kupní cenu ve výši 106.000 Kč, podpis kupní smlouvy a provedení potřebné změny v rozpočtu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pořízení nového pásového bagru Wacker Neuson 3,5 t, podpis kupní smlouvy a provedení potřebné změny v rozpočtu dle přiloženého návrhu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí, že došlo ke změně obsahu položky 1340 Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, která byla úplně zrušena. Nově se v roce 2022 účtuje na položce 1345 Příjem z poplatku za obecní systém odpadového hospodářství a příjem z poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

Usnesení č.20/2022

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 06. 06. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí

Počet přítomných zastupitelů 6, p. Balcar přišel v 17.15 hod., omluveni p. Leopold, p. Strolený a pí. Janečková

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje jako ověřovatele zápisu Josefa Malého a Václava Hejpetra a jako zapisovatelku p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujícího bodu.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje plnění agendy MěÚ bez výhrad.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje umístění sídla spolku Honební společenství Rabí do č.p. 57 v Rabí.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím uveřejnění záměru prodeje prodej objektu č.p. 62 za cenu 75000, - Kč vč. oddělené části pozemku z pozemku KN st. 66 firmě ConTree Concept a.s., IČO: 29082269 se sídlem Zborovská 83/6, 301 00 Plzeň – Doudlevce.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pronájem bytu č.10 v č.p. 149 J. Tichánkovi a pronájem bytu č.3 v objektu radnice opatrovanci E. Šeirysovi.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pronájem prostor na dobu neurčitou v č.p. 17 za dohodnuté nájemné za 4. – 9 měsíc ve výši 1000 Kč/měsíc a 10. – 3. měsíc ve výši 500 Kč/měsíc p. L. Eignerové.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje podání žádosti o dotaci z Plzeňského kraje na podporu prodejny v Čepicích a poskytnutí účelové dotace v souladu s podmínkami dotačního titulu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

předložený návrh rozdělení pozemku 53/1 a odprodej oddělených částí vč. pozemku 53/2, které se nachází za plotem k domu č.p. 41 a č.p. 39.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí neschvaluje navrženou směnu pozemků ve vlastnictví žadatele p.č. 148/3 a 218 v k.ú. Bojanovice pod Rabím za pozemek p.č. 314 v k.ú. Bojanovice pod Rabím ve vlastnictví města Rabí.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Rodinný dům Rabí na pc. č. 48“, jeho napojení na místní komunikaci, vodovodní síť a kanalizaci k odvádění dešťových a přečištěných splaškových vod.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje vč. provedení příslušných rozpočtových změn:

dary místním spolkům, které se podílí na komunitní činnosti ve výši 15.000 Kč pro - SDH Rabí, SDH Čepice, SDH Bojanovice, ROSa Rabí a MS Březinka,

poskytnutí účelové dotace ve výši 5.000 Kč spolku Kulturně vlajeme na pořádání hudebního festivalu Ruinfest, ve výši 10.000 Kč pro SDH Čepice na uspořádání srazu harmonikářů a ve výši 30.000 Kč pro SDH Bojanovice na uspořádání výročních oslav sboru.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

závěrečný účet města Rabí za rok 2021 – bez výhrad,

zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2021 s výrokem – bez výhrad,

účetní závěrku za rok 2021.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 1-3/2022 dle předloženého návrhu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

a) účetní závěrku MŠ Rabí za rok 2021 se záporným výsledkem 17.653,87 Kč,

b) krytí záporného hospodářského výsledku z rezervního fondu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu připojení elektřiny pro farmový chov zvěře a umístění vedení na pozemku města Rabí.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

Usnesení č.21/2022

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 25. 07. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí

Počet přítomných zastupitelů 8, omluven p. Stolený

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje jako ověřovatele zápisu Jiřího Barborku a Josefa Malého a jako zapisovatelku p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí příslušné podle §6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona za použití §54 stavebního zákona, § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 13 a přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, souhlasí s vydáním územního plánu Rabí dle předloženého návrhu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 2 (p. Löffelmann, p. Leopold)

Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje směrnici pro zadávání veřejných zakázek.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje Smlouvu o vykonávání přezkoumání hospodaření obce s Ing. Janou Trunečkovou.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 4, dle předloženého návrhu.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje v rámci projektu „Oprava místní komunikace v Rabí“:

pověřit administrací projektu pana P. Heidingera, Větrná 866/46, 370 05 České Budějovice, IČ: 70506477, (25.000 Kč bez DPH), vč. rozp. opatřeních a v zadávacím řízení paní Ing. M. Gabrielovou, Česká vodohospodářská s.r.o., IČ: 268 68 393 (15.000 Kč bez DPH), vč. rozp. opatření

výběr zhotovitele v souladu se směrnicí o ZVZ malého rozsahu města Rabí.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

Usnesení č.22/2022

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 15. 09. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí

Počet přítomných zastupitelů 7, omluveni p. Barborka a p. Strolený,

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje jako ověřovatele zápisu p. Petra Balcara a p. Milana Leopolda a jako zapisovatelku p. Marii Jamrichovou.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů a vyjmutí bodu č. 6.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu Čepice, KT, čp.59 – NN,VN.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Žumpa na pozemku č. st. 71/2 v k.ú. Rabí“.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodavatele –stavby: „Oprava místní komunikace v Rabí“ firmu SWIETELSKY stavební s.r.o.

Pražská tř. 495/58, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice, IČ: 48035599 za nejnižšší nabídkovou cenu 4.099.314,64 Kč bez DPH.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 5/2022 dle přiloženého návrhu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

Usnesení č.1/2022

z ustavujícího zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 17. 10. 2022 od 18 hodin v obřadní místnosti Spolkového domu Rabí

Počet přítomných zastupitelů 9.

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Václava Hejpetra a p. Petra Balcara a zapisovatelku p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program ustavujícího zasedání.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

3) Volba starosty a místostarosty

a) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje v souladu s § 71 odst.1 písm. a) zákona o obcích, že pro výkon funkce starosty obce bude člen zastupitelstva uvolněn.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

b) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje veřejný způsob volby starosty a místostarosty postupem uvedeným předsedajícím.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

c) Zastupitelstvo města Rabí volí starostou pana Miroslava Krauchera.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

d) Zastupitelstvo města Rabí volí místostarostou paní Irenu Koutníkovou.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

4) Volba finančního a kontrolního výboru:

a) Zastupitelstvo města Rabí zřizuje finanční výbor a kontrolní výbor. Finanční výbor bude pětičlenný, kontrolní výbor bude tříčlenný.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

b) Zastupitelstvo města Rabí volí předsedou finančního výboru paní Marii Jamrichovou.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

c) Zastupitelstvo města Rabí volí členy finančního výboru paní Radku Janečkovou, pana Vladimíra Brejchu, pana Jana Stroleného a pana Václava Hejpetra.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

d) Zastupitelstvo města Rabí volí předsedou kontrolního výboru pana Mgr. Romana Lupíška.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

e) Zastupitelstvo města Rabí volí členy kontrolního výboru pana Petra Balcara a pana Michala Marka.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

5) Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva (§72 zákona o obcích):

a) Zastupitelstvo města Rabí v souladu s § 72 odst. 2 a § 84 odst. písm. n) zákona o obcích stanoví odměny za výkon jednotlivých funkcí neuvolněných členů zastupitelstva takto:

místostarosta: 780 Kč

člen výboru: 780 Kč

předseda výboru: 780 Kč

člen zastupitelstva bez dalších funkcí: 280 Kč

b) Zastupitelstvo města Rabí v souladu s § 74 odst. 3 zákona o obcích stanoví, že při souběhu výkonu několika funkcí se odměna neuvolněnému členovi zastupitelstva obce poskytne pouze za výkon funkce, za níž podle rozhodnutí zastupitelstva náleží nejvyšší odměna.

c) Zastupitelstvo města Rabí v souladu s § 74 odst. 3 zákona o obcích stanoví, že odměny za výkon funkce neuvolněného člena zastupitelstva se budou poskytovat od 1. listopadu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

,

6) ZM Rabí schvaluje bezúplatný pronájem KD Rabí pro MS Březinka – konání Poslední leče

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

7) ZM Rabí schvaluje zpracování lesního hospodářského plánu na příštích 10 let panem Ing. Františkem Černým, Villaniho 425, 342 01 Sušice za cenu 460 Kč/ha a pověřuje starostu vyřízením dotace z krajského úřadu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

8) ZM Rabí schvaluje obsazení bytu č.6 v č.p. 149 od 1. 11. 2022 paní Annou Svobodovou.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

Usnesení č.2/2022
z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 12. 12. 2022 od 17 hodin ve společenské místnosti požární zbrojnice Rabí
Počet přítomných zastupitelů 8, p. Janečková odešla v 17.50 hod.
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Václava Hejpetra a p. Josefa Malého a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
prodloužení nájemních smluv v bytových jednotkách kde nedochází k porušování podmínek nájmu,
ukončení nájemního vztahu s nájemcem p. Janem Maxou spočívající v neprodloužení nájemní smlouvy, které je v souladu s podmínkami nájemní smlouvy a to z důvodu hrubého porušování podmínek nájmu – (viz zápis finanční komise). K předání vyklizeného bytu dojde k 31.12.2022 (v souladu s podmínkami, které uplatňuje město Rabí při ukončení nájmu).
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí daru pro Charitu Sušice, IČ: 643 88 441 ve výši 15.000 Kč.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje směnu s Vladislavem Barborkou. Veškeré náklady spojené se směnou uhradí žadatel.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje směnu pozemku p.č. 118/7 o výměře 61 m2 ve vlastnictví města Rabí a pozemku p.č. 118/3 o výměře 28 m2 ve vlastnictví paní Dany Rackové, Rabí 161, vč. vyrovnání rozdílu o velikosti 33 m2 celkovou částkou ve výši 3300 Kč. Náklady spojené s převodem platí strany společně.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje kupní smlouvu ve výši 43.512 Kč na odkup materiálu chodníku (betonová dlažba, podkladní vrstvy) umístěném na p.č. 206/27 v k.ú. Čepice, který je situován před č.p. 51, kdy tento chodník opravil pan Klásek (s vědomím města Rabí) v ploše 76 m2 na pozemku místní komunikace vlastněné městem Rabí. Práci za zhotovení díla nese na svých bedrech. Odkupem materiálu, který tvoří chodník, se navyšuje majetek města Rabí o částku v kupní smlouvě (nebo celá částka?) uvedené a stává se vlastnictvím města Rabí. Celkové náklady pana Kláska na zhotovení chodníku byly vyčísleny dle rozpočtu zhotovitele na celkovou částku 92 034 Kč.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje umístění stavby "VILLA Č.PARC. 1268/1, 1268/2, 1268/3, K.Ú.:RABÍ", její připojení na komunikaci a připojení na vodovod pod touto parcelou.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
plán inventur za rok 2022,
zřízení inventurní komise ve složení: předseda – Irena Koutníková, členové - Marie Jamrichová, Václav Hejpetr ml., Radka Janečková, Vladimír Brejcha, Roman Lupíšek.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje střednědobý rozpočtový výhled dle přiloženého návrhu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočet města Rabí na rok 2023 jako schodkový:
Příjmy: 19.700.480 Kč
Výdaje: 23.405.298 Kč
Financování: 3.704.818 Kč (bude kryt z přebytku hospodaření minulých let, popř. krátkodobým úvěrem)
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 8/2022 a 9/2022 k uzavření roku, dle přiloženého návrhu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje předloženou kalkulaci vodného na následující zúčtovací období. Cena vodného zůstává ve stávající výši (17 Kč/m3 bez DPH).
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje odkup pozemku p.č. 1265 o výměře 173 m2 v k.ú. Rabí, za dohodnutou cenu 15.000 Kč. Náklady na převod jdou na vrb městu Rabí, jako nabyvateli. Prodávající uplatňuje podmínku předkupního práva pro vlastníka, vlastníky sousedního pozemku p.č. 1266. Dále zřízení práva přístupu jakéhokoliv vlastníka, vlastníků přes pozemek p.č. 1265 k pozemku p.č. 1266.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí daru ve výši 17.000 Kč od pana Davida Kučery, Rabí 37.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

17) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje
přílohy č.1, č.2 a č.3 ke smlouvě o odstraňování odpadů s Pošumavskou odpadovou, s.r.o.
kalkulaci nákladů za likvidaci odpadů (v souvislosti se stanovením maximální výše místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství)
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

18) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje Pachtovní smlouvu s Agrospol, Malý Bor a.s.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

Potkat děti z naší školky..... to je hned lepší nálada

Na radnici řešíme vytápění

Dokončili jsme cestu od kostela do Bojanovic

Obnovili jsme zaniklou cestu na Kučerovce

Dokončili jsme odvodnění kostela v Rabí

Dokončili sušák na hadice pro výjezdovku

Upravujeme si obecní místo za bazarem v Rabí

Doplnili jsme s Plzeňským krajem posezení

Obnovili jsme zaniklou cestu na Kučerovce

Obsadili jsme 3. místo v krajské soutěži „My už třídit umíme“ v kategorii obcí 300-1000 obyvatel, kterých je 189 v kraji.

Z adepta myslivosti—myslivec

V sobotu 5. března 2022 se v klatovském hotelu Rozvoj sešli uchazeči, aby složili zkoušky z myslivosti, což představuje jeden z předpokladů, aby mohli zažádat o vydání svého prvního loveckého lístku. Zkoušky uchazeči skládali tradičně ze sedmi předmětů, a to: 1. dějin lovectví, etiky a tradic; 2. právních předpisů a plánů hospodaření; 3. myslivecké zoologie; 4. kynologie, nemoci psů a zvěře; 5. chovu a péče o zvěř a ochrany přírody; 6. zbraní a střeliva, první pomoci a 7. způsobů lovu zvěře, ošetření zvěřiny a loveckých trofejí.

Letošní rok skládalo zkoušky z myslivosti celkem 26 uchazečů, kteří jsou nazýváni jako adepty myslivosti. Mezi těmi, kterým se podařilo uspět u zkoušky s vyznamenáním, náležel také pan František Švehla z Bojanovic. Bude tak moci pokračovat v rodinné tradici, neboť jeho děd i otec byli vášnivými myslivci, kteří mu jistě z mysliveckého nebe drželi při zkouškách palce. Podporu měl i od všech členů rábského mysliveckého sdružení „Březinka“, jehož posilou se nový myslivec František Švehla brzy stane. Zároveň přispěje i k omlazení stávajícího kolektivu.

Jménem Mysliveckého sdružení „Březinka“ Rabí si dovoluji Františku Švehlovi k tomuto úspěchu srdečně pogratulovat a popřát mu mnoho krásných mysliveckých zážitků.

Veselá parta z myslivny mu zároveň vzkazuje, že až nastane ta správná konstelace hvězd, nechť zajistí další generaci bojanovických myslivců.

Text a foto Josef Tauchen

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa, sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663

Vychází 1x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktor: Miroslav Kraucher

Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková

Grafika a sazba novin: Miroslav Kraucher

Autor předlohy obálky: Roman Lupíšek

rabskenoviny@seznam.cz, facebook: ROSa@spolekrabi
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny na webu: *www.mestorabi.cz/rabske-noviny*

Příští číslo vyjde? Kdo ví? Kdy????